

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

ASG WP wewn. 3942/85

JAWNE

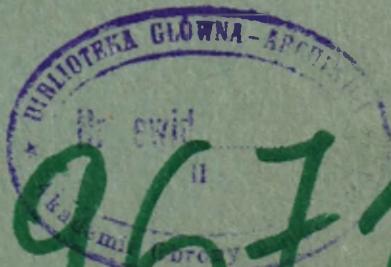
Egz. nr 1

Ppłk dypl. Waldemar GÓRECKI

ORGANIZACJA I TREŚĆ PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO W WOJSKACH LOTNICZYCH I WOJSKACH OPK

SKRYPT

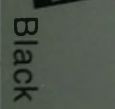
49671

WARSZAWA

1985

Colour Chart #13

42072

97

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

ASG WP wewn. 3942/85

JAWNE

~~SECRET~~
Egz. nr

Ppłk dypl. Waldemar GÓRECKI

ORGANIZACJA I TREŚĆ PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO W WOJSKACH LOTNICZYCH I WOJSKACH OPK

SKRYPT

49671

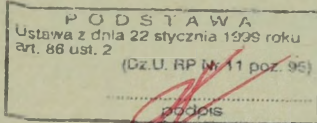
WARSZAWA

1985

PRZEKLASYFIKOWANO KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

JAWNE

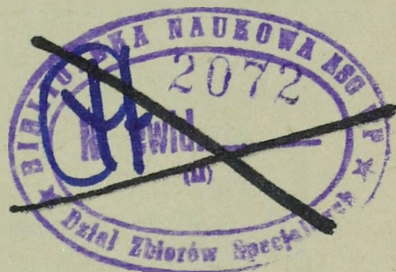
Protokół Nr 54305
ASG WP wewn. 3942/85

Egz. nr 1

ZATWIERDZAM

SZEF KATEDRY ORG. I MOB. WOJSK

Ppłk dypl. Waldemar GÓRECKI

ORGANIZACJA I TREŚĆ PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO
W WOJSKACH LOTNICZYCH I WOJSKACH OPK

Skrypt

111

SPIS TREŚCI

	Strona
WSTĘP	3
1. OGÓLNE ZASADY PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO	4
2. PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA WOJSK LOTNICZYCH I WOJSK OPK	8
2.1. Organizacja i treść planowania mobilizacyjnego na szczeblu dowództw wojsk lotniczych /DWL/ i wojsk OPK /DWOPK/	8
2.2. Przebieg planowania mobilizacyjnego	13
2.3. Treść pracy sztabu WL /WOPK/ w czasie planowania mobi- lizacyjnego	15
2.4. Podstawowe dokumenty mobilizacyjne opracowywane na szczeblu DWL /DWOPK/	21
3. PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ODDZIAŁU I ZT WOJSK LOTNICZYCH /WOJSK OPK/	28
3.1. Ogólne zasady planowania mobilizacyjnego na szczeblu oddziału i ZT	28
3.2. Organizacja planowania i przygotowania mobilizacyjnego rozwinęcia na szczeblu oddziału /ZT/	34
3.3. Treść pracy dowódcy i oficerów sztabu oddziału /ZT/ w procesie planowania mobilizacyjnego	37
ZAKOŃCZENIE	43
BIBLIOGRAFIA	44
ZALĄCZNIKI:	
1. Planowanie mobilizacyjnego rozwinęcia w dowództwie wojsk lotniczych /wojsk OPK/	47
2. Czynności dowódcy i sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/ podozas planowania mobilizacyjnego	48
3. Ideowy schemat opracowania planu osiągnięcia WSGB oraz metody jego wdrażania	49
4. Koncepcja mobilizacyjnego rozwinęcia związku taktycznego ..	51

W S T Ą P

Mobilizacja stanowi podstawowe ogniwo systemu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej wojsk. Struktura organizacyjno-planistyczna mobilizacji, jej wymiar czasowy, system zabezpieczenia i kierowania, ma na celu zapewnienie sprawnego i bezkolizyjnego przechodzenia wojsk ze stanu pokojowego na stan wojenny.

Uwzględniając specyfikę wojsk lotniczych i wojsk OPK wynikającą z ich zadań operacyjnych i operacyjno-obronnych, struktury organizacyjno-etatowej i stopnia faktycznego rozwinięcia wojsk, stanu przygotowania zasobów rezerw osobowych i materiałowo-technicznych, system mobilizacyjny wojsk lotniczych i wojsk OPK musi być opracowany precyzyjnie, elastyczny w wyborze działań stosownie do sytuacji militarno-politycznej, klarowny w poczynaniach bez konieczności ingerencji czynnika nadrzędnego, skutecznie kierowany i wszechstronnie zabezpieczony.

W niniejszym skrypcie przedstawiono ogólne zasady oraz podstawowe czynności realizowane w dowództwach, sztabach i jednostkach wojskowych wojsk lotniczych i wojsk OPK w zakresie przygotowania do mobilizacyjnego rozwinięcia. Szczegółowo przedstawiono pracę dowódców i sztabów tych wojsk podczas planowania przedsięwzięć mobilizacyjnych, a także treść i formę podstawowych dokumentów planistycznych w tym zakresie.

Organizacja oraz metody planowania i realizacji przygotowań mobilizacyjnych w wojsku ulegają ciągłym zmianom. Jest to logiczne i zrozumiałe, bo przecież nie ma takiej dziedziny działalności ludzkiej, w której by nie zachodziły szybciej czy wolniej zmiany w wyniku ogólnego rozwoju i postępu. Dlatego też przedstawione rozwiązania dotyczące organizacji i planowania przygotowań mobilizacyjnych w wojskach lotniczych i wojskach OPK, należy traktować jako aktualne obecnie, na pewnym etapie prowadzonych prac. W miarę upływu czasu, rozwoju obronności kraju, sił zbrojnych i gospodarki narodowej obecne rozwiązania organizacyjne, zasady i metody pracy mogą ulegać zmianom - ciągłemu doskonaleniu.

Potrzeba ciągłych zmian oraz doskonalenia przygotowań mobilizacyjnych sił zbrojnych nie powinna przesłaniać istnienia niektórych fundamentalnych zasad, które bez względu na istniejący postęp mają charakter trwały i powinny być przestrzegane z pełną konsekwencją.

W treści skryptu uogólniono wieloletnie doświadczenia z ćwiczeń mobilizacyjno-taktycznych i mobilizacyjnych, prowadzonych kontroli, jak również obowiązujące ustalenia w tym zakresie wydane przez Sztab Generalny WP oraz Dowództwa Wojsk Lotniczych i Wojsk OPK.

Skrypt przeznaczony jest głównie dla słuchaczy kursów Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK jako pomoce merytoryczna i metodyczna do zajęć grupowych.

1. OGÓLNE ZASADY PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO

Przejście wojsk lotniczych /wojsk OPK/ ze struktury czasu pokojowego na strukturę czasu wojennego następuje w drodze mobilizacyjnego rozwinięcia^{x/}, które jest integralną częścią procesu osiągania przez wojska wyższych stanów gotowości bojowej /WSGB/. Istota mobilizacyjnego rozwinięcia polega na planowym włączeniu do istniejących lub powstających od nowa struktur organizacyjnych - dużych ilości żołnierzy rezerwy oraz pojazdów samochodowych, maszyn inżynierskich i innych urządzeń pobieranych z gospodarki narodowej, z uwzględnieniem ustalonych terminów.

Przygotowanie zorganizowanego, sprawnego i harmonijnego przejścia wojsk lotniczych /wojsk OPK/ ze struktury organizacyjnej czasu pokojowego na wojenną jest głównym celem planowania mobilizacyjnego, stanowiącego nieodłączną część planowania obronnego państwa, w tym i planowania operacyjnego. W swej treści uwzględnia ono sposoby mobilizacyjnego rozwinięcia stosownie do założeń osiągania WSGB przez Siły Zbrojne PRL, a mianowicie możliwości prowadzenia mobilizacji^{x/} /rozpoczęcia i zakończenia/ w okresie pokojowym lub działań wojennych, w okresie stopniowego narastania napięcia polityczno-militarnego lub w sytuacji nagłego wybuchu wojny, użycia przez nieprzyjaciela broni konwencjonalnej lub masowego rażenia, realizowania przedsięwzięć mobilizacyjnych w różnych porach dnia i roku, prowadzenia mobilizacji w sposób skryty^{x/} i jawny /mobilizacja powszechna^{x//}, pojedynczymi jednostkami, związkami taktycznymi /mobilizacja częściowa^{x//}, jak również całością danego rodzaju wojsk /np. wojska raketowe OPK/ czy sił zbrojnych.

Skomplikowany charakter i szybki przebieg współczesnej mobilizacji, a także prowadzenie jej w złożonych sytuacjach operacyjnych i różnorodnych warunkach, zmusza do szczegółowego planowania w tym zakresie. Planowanie mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk musi być również procesem ciągłym, polegającym na systematycznym doskonaleniu i aktualizowaniu przyjętych rozwiązań. W ramach tego planowania obowiązuje pełna centralizacja poczynań, wyrażająca się na ogólnym ustalaniu założeń mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych.

x/ Objaśnienie wyrażen oznaczonych gwiazdką zawiera "Zbiór podstawowych definicji, skrótów nazw oraz znaków umownych stosowanych w pracach mobilizacyjno-uzupełnieniowych SZ PRL".

Wyd. Szt. Gen. WP 1148/83, nr bibl. 021553.

Zarówno w wojsku, jak i w gospodarce narodowej istnieją odpowiednie zestawy przedsięwzięć mobilizacyjnych przygotowywanych w czasie pokoju, a przewidywanych do realizacji w czasie zagrożenia i wojny. Przedsięwzięcia te z reguły są ze sobą odpowiednio powiązane i wzajemnie uzależnione np. rozwinięcie do pełnych stanów osobowych i osiągnięcie gotowości bojowej jednostek skadrowanych^{x/} wymaga powołania z gospodarki narodowej ludzi i niektórych rodzajów sprzętu powszechnego użytku /samochody, maszyny inżynierskie, samoloty itp./. Jest sprawą oczywistą, że przedsięwzięcia mobilizacyjne sił zbrojnych muszą być ściśle zsynchronizowane z przedsięwzięciami mobilizacyjnymi gospodarki narodowej. Systematyczne uaktualnianie zestawów zadań mobilizacyjnych sił zbrojnych i gospodarki narodowej, ich wzajemne zgrywanie w czasie i rozmiarach, jest jedną z głównych zasad w prowadzeniu przygotowań mobilizacyjnych w wojsku i gospodarce narodowej.

Okres wdrażania nowej Dyrektywy oraz prowadzone treningi i ćwiczenia mobilizacyjne^{x/} pozwoliły oddziałom, związkom taktycznym /ZT/ i sztabom wojsk lotniczych i wojsk OPK na wypracowanie właściwych form organizacji utrzymywania stałej gotowości /StGD/ oraz osiągnięcia WSGD pozwalających na racjonalną i elastyczną realizację przedsięwzięć z zakresu mobilizacyjnego rozwinięcia, stosownie do ich przeznaczenia, wykonywanych zadań i warunków dyslokacji. Osiągnięto to w drodze właściwego planowania mobilizacyjnego stanowiącego uzupełnienie i kontynuację planowania operacyjnego /osiągnięcia WSGD/.

Istotą planowania jest ustalenie warunków zapewniających szybko i sprawnie rozwinięcie mobilizacyjne wojska i uzyskanie przez nie w ustalonym terminie pełnej gotowości bojowej. Polega ono na ustaleniu kolejności, terminów i sposobów wykonania przez wojska zadań mobilizacyjnych^{x/}, określeniu zakresu i sposobów współdziałania w tym zakresie z terenowymi organami administracji wojskowej^{x/} /WSzW, Wku/^{x/} i państwowej^{x/} oraz przedsięwzięć zabezpieczenia i kierowania tym procesem /mobilizacyjnym rozwinięciem/.

Zakres przedsięwzięć organizacyjnych i przygotowawczych do mobilizacyjnego rozwinięcia jest uzależniony przede wszystkim od szczebla dowodzenia, na którym są one realizowane. W systemie planowania mobilizacyjnego można wyodrębnić trzy podstawowe szczeble, a mianowicie:

a/ Sztab Generalny WP - główny koordynator planowania mobilizacyjnego państwa, który określa podstawowe założenia mobilizacyjnego rozwinięcia SZ PRL w oparciu o:

- założenia określające ilość i rodzaj jednostek wojskowych^{x/} niezbędnych do realizacji zadań operacyjnych oraz przewidywany czas i kolejność ich użycia;

- założenia organizacyjne określające strukturę^{x/} jednostek wojskowych czasu pokojowego i wojennego oraz ustalenia dotyczące stopnia ich materiałowo-technicznego i kwaterymistrzowskiego wyposażenia;
- stan ilościowy i jakościowy zasobów rezerw osobowych^{x/} i materiałowych niezbędnych do uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych^{x/} jednostek wojskowych oraz ich rozmieszczenie, pokojowe stany osobowe i faktyczne^{x/} stany uzbrojenia i sprzętu techniczno-wojskowego;
- aktualne i perspektywiczne możliwości gospodarki narodowej i administracji państwowej w zakresie różnych form świadczeń na rzecz obrony^{x/}, realne możliwości dostaw uzbrojenia /zwłaszcza z importu/, sprzętu technicznego i materiałów;
- przewidywane możliwości i skutki oddziaływania nieprzyjaciela na przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk oraz zakładane straty osobowe i materiałowe w czasie wojny i możliwości ich uzupełnienia.

W Sztapie Generalnym WP wiodącą instytucją w zakresie przygotowań mobilizacyjnych wojsk jest Zarząd Mobilizacji i Uzupełnień /X/ oraz ściśle współpracujące z nim Zarząd Planowania Materiałowego /VII/, Zarząd Operacyjny /I/ oraz Organizacyjny /VI/.

b/ Sztaby rodzajów sił zbrojnych /DWL, DWOPK/ i okręgów wojskowych /OW/ - są podstawowym szczeblem planowania, które dokonują rozwinięcia i konkretyzacji zasadniczych ustaleń Sztabu Generalnego WP, przy czym integracja procesów administrowania zasobami rezerw osobowych i materiałowych przeznaczonych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych dla wojsk lotniczych i wojsk OPK następuje na szczeblu OW - DWL i OW-DWOPK.

Bezpośrednia odpowiedzialność za właściwe dysponowanie rezerwami osobowymi^{x/}, jakościowe^{x/} i terytorialne^{x/} ich gromadzenie stosownie do potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych przewidzianych do rozwinięcia na obszarze OW przypada szefom sztabów tych okręgów. Ustalają oni szczegółowe zasady planowania, gromadzenia i wykorzystania tych rezerw oraz kierują całokształtem prac z tym związanych z podległych im WSzW^{x/} i WKU^{x/}.

Jeżeli chodzi o zadania szefów sztabów wojsk lotniczych i wojsk OPK, to każdy z nich w zakresie swojego działania ponosi odpowiedzialność za należyte, realne i zgodne z potrzebami opracowanie i terminowe przesłanie do sztabów OW szczegółowych zapotrzebowań na uzupełnienie rezerwami osobowymi podległych im jednostek wojskowych. Ponadto szefowie ci zobowiązani są przedłożyć do sztabu OW plany w zakresie przekwalifikowania w ramach ćwiczeń wojskowych żołnierzy rezerwy^{x/} do specjalności wojskowych^{x/}, w których występują braki na danym terenie. Zobowiązani są również do ścisłego współdziałania ze sztabami OW w zakresie teryto-

torialnego gromadzenia rezerw osobowych dla potrzeb mobilizacyjnych podległych im jednostek wojskowych.

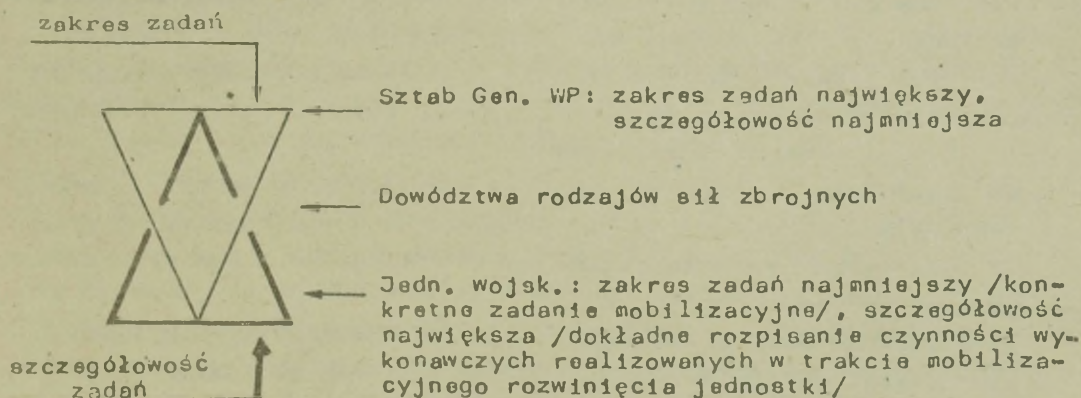
c/ Jednostki wojskowe^{x/}/ZT, oddziały i samodzielne pododdziały, WSzW, WКУ/, które w szczególności planują realizację otrzymanych zadań mobilizacyjnych oraz określają sposoby ich wykonania. Wyciągi z zadań mobilizacyjnych, które opracowuje się na szczeblu DWL /DWOPK/ przesyła się do poszczególnych jednostek wojskowych. Są one podstawą do rozpoczęcia planowania na tym szczeblu dowodzenia.

Na szczeblu ZT planuje się przede wszystkim przedsięwzięcia związane z zarządzaniem i kierowaniem^{x/} mobilizacją podległych i powierzonych do zmobilizowania jednostek wojskowych oraz zabezpieczeniem wydziałania i ewakuacji zapasów^{x/}.

Planowanie mobilizacyjne na tych szczeblach dowodzenia stanowi integralną część planowania osiągnięcia WSGD.

d/ Planowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych odbywa się i na pozostałych szczeblach dowodzenia - stosownie do zakresu powierzonych im zadań mobilizacyjnych.

Zależność zakresu zadań mobilizacyjnych w stosunku do ich szczegółowości /charakteru/ w opracowywanych - na poszczególnych szczeblach dowodzenia - planach osiągnięcia WSGD /planach mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk^{x/}/ można przedstawić według poniższego schematu:

2. PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA WOJSK LOTNICZYCH I WOJSK OPK

2.1. Organizacja i treść planowania mobilizacyjnego na szczeblu dowództw wojsk lotniczych /DWL/ i wojsk OPK /DWOPK/

Właściwe przygotowanie i przeprowadzenie mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych /wojsk OPK/ oraz osiągnięcie przez nie WSGB należy do zasadniczych zadań dowództw tych rodzajów sił zbrojnych.

Dowództwo Wojsk Lotniczych /DWL/ i Dowództwo Wojsk OPK /DWOPK/ są zasadniczym organem w zakresie planowania i koordynacji całokształtu spraw mobilizacyjnych podległych im i podporządkowanych mobilizacyjnie jednostek wojskowych. Kierują one przygotowaniem i przeprowadzeniem mobilizacji podległych instytucji oraz sprawują nadzór specjalistyczny nad pracami mobilizacyjnymi w działach /służbach/ wchodzących w zakres ich kompetencji we wszystkich podległych jednostkach wojskowych.

Podstawą organizacji i planowania mobilizacyjnego na tym szczeblu dowodzenia są ustalenia zawarte w Dyrektywie MON w gotowości bojowej SZ PRL, zadania mobilizacyjne wojsk lotniczych /wojsk OPK/, rozkazy i zarządzenia MON, wytyczne szefa Sztabu Generalnego WP i szefów Instytucji Centralnych MON oraz posiadane przez wojska lotnicze /wojska OPK/ siły i środki /etaty/^{x/}.

Zasadnicze ustalenia /o których mowa powyżej/, które należy uwzględnić w trakcie planowania mobilizacyjnego dotyczą takich zagadnień, jak:

- zarządzanie i kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem wojsk;
- administrowanie^{x/} /gospodarowanie/ rezerwami osobowymi, środkami transportowymi i maszynami przeznaczonymi na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych;
- ustalanie potrzeb oraz dokonywanie podziału środków materiałowo-technicznego zabezpieczenia na poszczególne ZT i samodzielne oddziały podległe właściwym dowództwom rodzajów sił zbrojnych i będące na ich zaopatrzeniu gospodarczym;
- finansowania mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych^{x/};
- koordynacji działań w zakresie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia^{x/} wojsk pomiędzy ZT /samodzielnymi oddziałami/, garnizonami, WSzW oraz terenowymi organami administracji państwowej /TOAP/ i gospodarki narodowej.

Zakres przedsięwzięć organizacyjnych i przygotowawczych do mobilizacyjnego rozwinięcia realizowanych w okresie pokoju na omawianym szczeblu dowodzenia /DWL, DWOPK/ będzie przede wszystkim dotyczył:

- organizacji systemu powiadamiania wojsk o zarządzeniu /urucho-

mieniu/ mobilizacji /wprowadzeniu WSGB/;

- organizacji kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem wojsk /zorganizowanie zespołu kierowania mobilizacją - ZKM^{x/};

- wydzielenia kadry /na załączki^{x/} do - formowania^{x/} nowych jednostek wojskowych /zapasowych, ośrodków szkolenia, szkół itp./;

- prognozowania mobilizacyjnego - polegającego na przygotowaniu odpowiednich zestawień, ocen i analiz dotyczących uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych podległych wojsk rezerwami osobowymi, środkami transportowymi i maszynami, sprzętem lotniczym, samolotami i śmigłowcami oraz środkami materiałowo-technicznymi przewidywanymi do pobrania z gospodarki narodowej /oraz wydzielanych z zapasów Urzędu Gospodarki Materiałowej/.

Sztaby RSZ opracowują zgodnie z potrzebami i przesyłają w określonych terminach do sztabów OW szczegółowe zapotrzebowanie na uzupełnienie poborowymi^{x/} podległych im jednostek wojskowych oraz zapotrzebowania na przekwalifikowanie żołnierzy rezerwy do tzw. "deficytowych" SW^{x/} w ramach ćwiczeń wojskowych, w kontakście terytorialnego gromadzenia rezerw osobowych dla potrzeb mobilizacyjnych podległych im jednostek;

- organizacji terminowego i sprawnego przyjęcia powoływanych żołnierzy rezerwy i pobieranych z gospodarki narodowej środków transportowych /maszyn/, stanowiących uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych - w jednostkach wojskowych podległych bezpośrednio dowództwom rodzajów sił zbrojnych, w tym i do DWL /DWOMK/;

- uzupełnienia^{x/} jednostek wojskowych w zakresie stanu osobowego, środków transportowych i maszyn zgodnie z etatami czasu pokojowego oraz w zakresie sprzętu bojowego i uzbrojenia według norm należności^{x/} czasu wojennego, z uwzględnieniem planu rozwojowego danego rodzaju wojsk, zmian organizacyjno-etatowych i tabelarycznych;

- planowania materiałowo-technicznego^{x/} i kwatermistrzowskiego^{x/} zabezpieczenia podległych wojsk /zaopatrywanie w amunicję, nps, artykuły żywnościowe, mundurowe, środki medyczne, materiałowo-techniczne itp. do pełnych norm należności/ oraz wydawanie wytycznych w zakresie przechowywania, konserwacji i utrzymania w stałej sprawności technicznej oraz przydatności użytkowej sprzętu i materiałów zapasu nienaruszalnego^{x/} /ZN/;

- zaopatrywanie podległych wojsk w sprzęt i materiały niezbędne do ich mobilizacyjnego rozwinięcia;

- przygotowania podległych baz i składnic pod względem inwestycyjnym do przechowywania oraz sprawnego załadunku wydzielonych zapasów operacyjnych^{x/}, a w szczególności rakiet i amunicji przeznaczonych do rozwinięcia składów polowych;

- planowania niezbędnych przwozów mobilizacyjnych^{x/1/};

- planowania i prowadzenia ćwiczeń mobilizacyjnych, organizacji szkolenia mobilizacyjnego w jednostkach wojskowych, zbierania i opracowywania wniosków i propozycji, mających na celu doskonalenia systemu mobilizacyjnego rozwinięcia podległych wojsk.

Właściwe przygotowanie dowództw, sztabów, podległych ZT i oddziałów do realizacji zadań wynikających z wyżej wymienionych przedsięwzięć i ich skuteczna realizacja zapewni terminowo i sprawne osiągnięcie przez wojska lotnicze /wojska OPK/ WSGB, w tym ich mobilizacyjne rozwinięcie.

Przygotowanie to osiąga się poprzez:

- doskonalenie elementów zapewniających utrzymanie wysokiego poziomu StGB jako bazy wyjściowej do sprawnego osiągnięcia WSGB przez sztaby i wojska;

- organizację i sprawność systemu ich alarmowania i powiadamiania o zarządzonej mobilizacji /wprowadzeniu WSGB/, w tym przygotowanie służb operacyjnych /DSO/ i dyżurnych, organizacja dowodzenia i kierowania procesem osiągnięcia WSGB i mobilizacyjnym rozwinięciem /ZKM, ZKMRJ/ itp.;

- określenie i wydzielenie sił i środków do przeprowadzenia mobilizacji oraz przygotowanie wojsk do jej przeprowadzenia /organizacja elementów bazy mobilizacyjnej^{x/} w jednostkach wojskowych, znajomość zadań mobilizacyjnych i sposobów ich realizacji przez wszystkie osoby funkcyjne biorące udział w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia oraz praktyczne doskonalenie ich umiejętności w tym zakresie/;

- właściwą i skuteczną współpracę dowództw i sztabów z określonymi dowództwami OW /WSzW, WКУ/ oraz TOAP i jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej^{x/} w zakresie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia podległych jednostek wojskowych /planowanie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych, kształtowanie zasobów rezerw osobowych w aspekcie ilościowym i jakościowym z uwzględnieniem terytorialności i rejonizacji^{x/} uzupełnienia, właściwy ich dobór na przydziały mobilizacyjne, sposób ich powołania^{x/} i dowozu do jednostek wojskowych, organizacja akcji kurierskiej^{x/} i posłańczej^{x/} /AK i P/, organizacja pobrania z gospodarki narodowej środków transportowych i maszyn, wykorzystanie świadczeń osobistych^{x/} i rzeczowych^{x/}, zapewnienie porządku publicznego, organizacja ochrony i obrony obiektów wojskowych itp./;

- współdziałanie z innymi instytucjami i rodzajami sił zbrojnych /wojsk/ w zakresie wykonywania wzajemnych zadań mobilizacyjnych /np.

1/ "Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych".

Wyd. Szt. Gen. WP 1088/82. Rozdział 11, s. 149.

wojska lotnicze realizują zadania mobilizacyjne na korzyść armii ogólnowojskowych rozwijając dla nich jednostki lotnictwa wojsk lądowych, niektóre jednostki wojsk lotniczych /wojsk OPK/ mogą być mobilizowane przez jednostki wojsk lądowych - dotyczy zwłaszcza jednostek tyłowych, remontowych itp./;

- systematyczne doskonalenie kwalifikacji indywidualnych oraz zgrywanie obsługi /załóg/ żołnierzy rezerwy utrzymywanych na przydzielonych mobilizacyjnych w jednostkach podległych i powierzonych do zmobilizowania /dla innych rodzajów sił zbrojnych /wojsk/ - w ramach krótkotrwałych ćwiczeń wojskowych^{2/} /szkolenie rezerw osobowych^{x/}/, a kadry zawodowej w ramach szkolenia mobilizacyjnego^{x/} /w "dniach gotowości bojowej"/;

- polepszanie praktycznej organizacji wszechstronnego zabezpieczenia procesu osiągania WSGB /ohodzi zwłaszcza o praktyczne doskonalenie takich rodzajów zabezpieczenia, jak: rozpoznanie, OPBMR, obrona przeciwlotnicza, obrona przeciwpożarowa, ochrona i obrona naziemna, maskowanie itp./;

- opracowanie i utrzymywanie w aktualności dokumentacji osiągania WSGB /mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk/, w tym dokumentów materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji /dokumenty mobilizacyjne^{x/} i dokumenty materiałowego zabezpieczenia mobilizacji^{x/}/;

- wydawanie szczegółowych wytycznych odnośnie przygotowań mobilizacyjnych oraz sprawowanie nadzoru i prowadzenie kontroli w zakresie realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych przez podległe jednostki i ZT oraz jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki uspołecznionej /w zakresie swych kompetencji/, wykonujące zadania na rzecz wojsk lotniczych /wojsk OPK/ lub zabezpieczające ich mobilizacyjne rozwinięcie;

- zbieranie i opracowywanie wniosków i propozycji, mających na celu doskonalenie systemu mobilizacyjnego rozwinięcia podległych wojsk, jak również w sprawach specjalistycznego przygotowania rezerw osobowych.

Powyżej wymieniono tylko niektóre, zasadnicze kierunki działania, warunkujące utrzymywanie w czasie pokoju zdolności oddziałów ZT, sztabów i dowództw do szybkiego i bezkolizyjnego ich mobilizacyjnego rozwinięcia oraz osiągania przez nie pełnej gotowości bojowej. Zadania te realizowane są w toku codziennej planowej działalności szkoleniowej i służbowej a ich zakres zależy od stopnia ukończenia /rozwinięcia/, -----

2/"Zbiór przepisów dotyczących powoływania żołnierzy rezerwy na ćwiczenia wojskowe oraz zasady ich szkolenia". Wyd. Szt. Gen. WP 1172/84.

zadań mobilizacyjnych oraz szczebla dowodzenia, na którym są one realizowane i wynikają z ustaleń /wymagań/ dyrektywnych obowiązujących w całych siłach zbrojnych w stanie StGB. StGB jest więc procesem ciągłego przygotowywania wojsk do osiągnięcia przez nie WSGB, w tym i do mobilizacyjnego rozwinięcia.

Przedsięwzięcia mobilizacyjne wojsk lotniczych /wojsk OPK/, realizowane w procesie osiągnięcia WSGB ujęte są w formie planów i harmonogramów czynności, a ich treść określona jest dokumentami normatywnymi Sztabu Generalnego WP, Instytucji Centralnych MON oraz DWL /DWOPIK/.

Organizacja i planowanie mobilizacyjne w wojskach lotniczych /wojskach OPK/ obejmuje więc dwie grupy przedsięwzięć:

a/ przedsięwzięcia mobilizacyjno zapewniające utrzymanie stałej gotowości bojowej wojsk lotniczych /wojsk OPK/ realizowane w czasie pokoju;

b/ przedsięwzięcia mobilizacyjne realizowane w procesie osiągnięcia przez wojska lotnicze /wojska OPK/ WSGB - po ich wprowadzeniu.

Zasadnicze przedsięwzięcia planistyczne realizowane na szczeblu DWL /DWOPIK/, dotyczące mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk, a znajdujące swoje odzwierciedlenie w opracowywanych planach powinny dotyczyć:

- określenia wariantów i kolejności mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojsk lotniczych /wojsk OPK/, podległych sztabów i instytucji zgodnie z ich przeznaczeniem i operacyjnym wykorzystaniem;

- określenia miejsc^{x/}, terminów zakończenia^{x/} oraz odpowiedzialnych za mobilizacyjne rozwinięcie jednostek /w tym i jednostek przydzielonych/ według zestawienia zadań mobilizacyjnych,;

- ścisłego powiązania mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych z procesem osiągnięcia przez nie WSGB;

- określenia sposobów prowadzenia mobilizacji oraz zarządzania i kierowania nią, w tym również w warunkach zakłóceń^{x/} spowodowanych oddziaływaniem nieprzyjaciela /utrzymania w wysokiej sprawności systemu powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji/;

- ustalania potrzeb mobilizacyjnych wojsk lotniczych /wojsk OPK/ w zakresie rezerw osobowych, środków transportowych i maszyn /mobilizacyjnych i wojennych - straty/ uwzględniając terytorialność i kompleksowość^{x/} uzupełnienia oraz organizację ich powołania;

- określenia zakresu współpracy z właściwymi terytorialnie OW w zakresie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia podległych wojsk;

- określenia kierunków i zadań pracy partyjno-politycznej w okresie mobilizacji;

- ustalenia przedsięwzięć w zakresie materiałowo-technicznego i kwa-

termistrzowskiego /w tym przewozy mobilizacyjne/ oraz finansowego zabezpieczenia mobilizacji, jak również ustalenia potrzeb i dokonanie podziału środków materiałowo-technicznego zabezpieczenia na poszczególne ZT i samodzielne oddziały;

- ustalenia zasad kontroli^{x/} i nadzoru nad stanem przygotowań do mobilizacyjnego rozwinięcia i osiągnięcia WSGB podległych wojsk oraz systematycznego aktualizowania zaplanowanych przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- planowania i organizacji przedsięwzięć dotyczących szkolenia mobilizacyjnego.

Planowanie na tym szczeblu dowodzenia polega więc głównie na zbilansowaniu zadań mobilizacyjnych oraz posiadanych sił i środków, określeniu kolejności, czasu i sposobów realizacji zadań, na wszechstronnym zabezpieczeniu i kierowaniu procesem mobilizacyjnego rozwinięcia podległych wojsk, w tym określeniu zakresu współpracy z właściwymi terytorialnie OW.

2.2. Przebieg planowania mobilizacyjnego

Przebieg planowania jest uzależniony od złożoności zadań mobilizacyjnych i czasu, jakim dysponuje dowódca i sztab, na których spoczywa główna odpowiedzialność za przygotowanie wojsk do mobilizacyjnego rozwinięcia. Podstawą sprawnego planowania mobilizacyjnego jest posiadanie przez sztab aktualnych informacji odzwierciedlających rzeczywisty stan i ukompletowanie sił i środków podległych wojsk oraz ich możliwości w zakresie wykonania tych zadań.

Planowanie mobilizacyjne obejmujące główną i decydującą część przedsięwzięć zapewniających osiągnięcie przez wojska pełnej gotowości bojowej rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania, wyjaśnienia jego treści, oceny czynników wpływających i składających się na proces mobilizacyjny oraz ogłoszenia zamiaru dowódcy i sprecyzowaniu określonego działania dla komórek planistycznych, a kończy opracowaniem planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk. Jest to jednak zakończenie formalne, faktyczne planowanie trwa nadal co powodowane jest koniecznością reagowania na zmieniające się sytuacje /warunki/ i wyraża się ciągłym aktualizowaniem wcześniejszych ustaleń.

Planowanie jest właściwe, jeżeli zostanie zakończone w czasie, a jego wyniki przekazane do wojsk zapewnią planowe przygotowanie ich do mobilizacyjnego rozwinięcia. Czas ten - zwany inaczej "terminem gotowości mobilizacyjnej"^{x/} - określony w zarządzeniu szefa Sztabu Gene-

ralnego WP jest głównym wyznacznikiem metody i tempa planowania. Ze względu na fakt, że planowanie mobilizacyjne realizowane jest w warunkach pokojowych podstawową metodą jest metoda kolejnego planowania - charakteryzująca się kolejnym przechodzeniem planowania z góry w dół. Może być stosowana przy wystarczającej ilości czasu. Po całkowitym zakończeniu planowania przez sztab nadrzędny zadania przekazywane są podległym sztabom, które dopiero wówczas przystępują do planowania. Metoda ta ma w tym przypadku szereg zalet. Uzyskuje się wyższą jakość pracy, plany są dokładniejsze i bardziej szczegółowe oraz gwarantują większą tajemnicę planowania. Oficerowie wyższych organów dowodzenia po zakończeniu prac na swoim szczeblu mogą udzielać realnej pomocy podległym sztabom. Istnieje możliwość sprawdzenia i poprawienia planów. Łatwiej jest organizować współdziałanie podległych jednostek wojskowych z TOAW.

W przypadku ograniczonego czasu stosować się będzie metodę równoległego planowania - polegającą na jednoczesnym planowaniu przez kilka szczebli dowodzenia. Planowanie takie rozpoczyna z wyprzedzeniem szczebel nadrzędny, który potrzebuje pewnego czasu na przygotowanie danych wyjściowych do planowania dla podległych sztabów. Przy tej metodzie konieczne jest szybkie przekazywanie podległym sztabom cząstkowych informacji niezbędnych do planowania w postaci zarządzeń wstępnych, w których określa się charakter zadania oraz przedsięwzięcia, jakie powinny być wykonane przed otrzymaniem pełnego zadania mobilizacyjnego. Kolejne informacje i zadania powinny być dostarczane podległym sztabom w miarę precyzowania i dokonywania ustaleń przez sztab wyższy.

20 28
22
Dowódca kieruje planowaniem mobilizacyjnym osobiście, wykorzystując sztab i inne podległe mu organa dowodzenia. Jednocześnie ponosi pełną odpowiedzialność za pomyślne wykonanie zadań mobilizacyjnych. Do opracowania planu mobilizacyjnego rozwinięcia /osiągania WSGB/ dopuszcza się ograniczoną liczbę osób wyznaczonych przez niego lub szefa sztabu.

Szef sztabu jest głównym organizatorem planowania. Jest on odpowiedzialny za terminowe przygotowanie dla dowódcy danych potrzebnych do wypracowania zamiaru /koncepcji^x/ mobilizacyjnego rozwinięcia, jego opracowanie i przekazanie zadań mobilizacyjnych dla wojsk. Koordynuje działalność zastępców dowódcy oraz szefów rodzajów wojsk i służb. Informuje ich o warunkach mobilizacyjnego rozwinięcia oraz wydaje polecenia /wytyczne/ w sprawie przygotowania danych do opracowania planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk /planu osiągnięcia WSGD/. Szef sztabu zgodnie z wytycznymi dowódcy, a nawet bez nich, organizuje pracę w zakresie planowania mobilizacyjnego. Ustala zakres pracy, określa, w

jakiej formie ująć wyniki planowania oraz jakie dokumenty planistyczne i w jakim czasie opracować. Synchronizuje pracę wszystkich zaangażowanych do planowania komórek organizacyjnych dowództwa i sztabu.

Zastępcy dowódcy oraz szefowie rodzajów wojsk i służb obowiązani są przedstawić szefowi sztabu niezbędne obliczenia i dane dotyczące sposobu wykonania postawionych zadań mobilizacyjnych oraz możliwości wykorzystania w tym zakresie posiadanych sił i środków.

Po otrzymaniu zadania mobilizacyjnego, dowódca - samodzielnie lub z szefem sztabu i zastępcami - analizuje je w celu pełnego zrozumienia, po czym kalkuluje czas, precyzuje zamiar wykonania oraz określa treść wytycznych dla sztabu i zarządzeń wstępnych dla dowódców podległych jednostek wojskowych. W tym czasie szef sztabu przygotowuje odprawę, w której uczestniczą szefowie właściwych komórek organizacyjnych, a ponadto wysyła do wojsk /oddziałów, ZT/ zarządzenia wstępne.

W trakcie odprawy zapoznaje się szefów komórek organizacyjnych z zadaniem mobilizacyjnym, po czym dowódca ogłasza zamiar wykonania zadania, a następnie udziela wytycznych szefowi sztabu, zastępcom, szefom rodzajów wojsk i służb do przygotowania kalkulacji, meldunków i propozycji wykonania zadania oraz jego zabezpieczenia.

Podczas gdy sztab przygotowuje nakazane obliczenia, zestawienia, kalkulacje i inne dokumenty, dowódca ocenia warunki mobilizacyjnego rozwinięcia. W czasie oceny wysłuchuje meldunków i propozycji swoich zastępców, szefów rodzajów wojsk i służb oraz szefa sztabu. W wyniku oceny warunków mobilizacyjnego rozwinięcia dowódca podejmuje decyzję, którą szef sztabu opracowuje w formie planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych /wojsk OPK/.

Po opracowaniu decyzji dowódcy przez sztab /w postaci planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk/ i sprecyzowaniu zadań wykonawcom - odbywa się zatwierdzenie planu przez przełożonego oraz postawienie zadań mobilizacyjnych podwładnym. Zadania te przekazują się dowódcom jednostek wojskowych na specjalnej odprawie osobiście przez dowódcę, z równoczesnym wróceniem im wyciągów z zestawienia zadań mobilizacyjnych.

Czynności dowódcy i sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/ podczas planowania mobilizacyjnego przedstawia załącznik nr 2.

2.3. Treść pracy sztabu WL /WOPK/ w czasie planowania mobilizacyjnego

Do głównych czynników składających się na organizację planowania oraz sprawność funkcjonowania systemu mobilizacyjnego wojsk lotniczych /wojsk OPK/ należy zaliczyć:

- zadania mobilizacyjne wojsk w wymiarze ilościowym, czasowym i jakościowym;

- stan wydzielanych dla potrzeb wojsk lotniczych /wojsk OPK/ zasobów rezerw osobowych i środków transportowych oraz możliwości ich wykorzystania;

- zadania materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia, stan, rozmieszczenie i źródła uzupełnienia środków materiałowo-technicznych;

- teren i infrastrukturę obszaru, na którym stacjonują podległe jednostki wojskowe i ich wpływ na proces mobilizacji wojsk;

- strukturę i stan przygotowania elementów kierujących procesem mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk;

- możliwość zakłóceń w procesie mobilizacyjnego rozwijania wojsk spowodowanych oddziaływaniem nieprzyjaciela.

Analiza i ocena tych czynników oraz wynikające z nich wnioski stanowią główną treść pracy sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/ w czasie planowania mobilizacyjnego i znajdują swoje odzwierciedlenie w opracowywanych dokumentach mobilizacyjnych.

Zadania mobilizacyjne wojsk lotniczych /wojsk OPK/ wynikają z roli tych wojsk w systemie obronnym kraju, z ich struktury organizacyjno-etatowej oraz zadań operacyjnych. Zadania mobilizacyjne wojsk określa minister obrony narodowej w dyrektywie o gotowości bojowej SZ PRL oraz precyzuje szef Sztabu Generalnego WP w wytycznych mobilizacyjnych. Ponadto szefowie Instytucji Centralnych MON określają zadania szczegółowe w zakresie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk w zakresie ich dotyczącym.

Szef sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/, który sprawuje kierownictwo i nadzór nad wykonywanymi przez komórki sztabu DWL /DWOPK/ zadań związanych z realizacją przedsięwzięć organizacyjnych i planowaniem mobilizacyjnym, z chwilą otrzymania zadań mobilizacyjnych /lub zmiany dotychczasowych/ dokonuje /poprzez Oddział Mobilizacji i Uzupełnień/ ich analizy i oceny, w czasie których powinien uwzględnić wymienione czynniki główne składające się na proces planowania mobilizacyjnego oraz sprecyzować wnioski w zakresie:

- wielkości zadań mobilizacyjnych w przekroju wielopłaszczyznowym według głównych członów wojsk lotniczych /wojsk OPK/, zestawów^{x/} w wymiarze ilościowym, czasowym i jakościowym /ilość rozwijanych i uzupełnianych jednostek wojskowych, sposób i czas ich rozwinięcia itp./;

- istoty i treści WSGB wojsk i umiejscowienie w nich wielkości zadań mobilizacyjnych /ile i jakie jednostki rozwinać w poszczególnych WSGB/;

- sposobów uruchomienia procesu mobilizacyjnego i kierowania tym procesem, odtwarzanie systemu kierowania /w wypadku zakłóceń/;

- sposobów uzupełniania potrzeb bieżących wojsk w wyniku poniesionych strat w czasie mobilizacji i wojny /uzupełnianie strat wojsk^x/;

- zakresu partyjno-politycznego zabezpieczenia mobilizacji /szef zarządu politycznego wojsk lotniczych /wojsk OPK/.

Z a s o b y r e z e r w osobowych^x i środków transportowych^x wydzielone przez poszczególne okręgi wojskowe dla potrzeb wojsk lotniczych /wojsk OPK/, ich stan ilościowy i jakościowy oraz terytorialne usytuowanie, czy zapewniają realizację zadań w zakresie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych podległych jednostek wojskowych. Szef sztabu, we współdziałaniu z właściwymi OW, dokonując analizy i oceny tych zasobów powinien uwzględnić i sprecyzować wnioski dotyczące:

- ogólnego bilansu jakościowego i ilościowego rezerw osobowych według kategorii wiekowej i grup przeznaczenia oraz stopnia wykształcenia i kwalifikacji przydatnych dla wojsk /globalnie i w poszczególnych WSzW/;

- ogólnego bilansu środków transportowych według marek, typów i tonażu oraz sprawności technicznej;

- rozmieszczenia zasobów stosownie do potrzeb terytorialnego uzupełnienia podległych jednostek wojskowych /globalnie i w poszczególnych WSzW/, możliwości manowru zasobami rezerw i sposobów ich wykorzystania /MRA^x/, uzupełnienie zasadnicze^x, „^o” zabezpieczenia stawnictwa^x, dostarczenia^x, nakładka^x itp./;

- wykorzystanie zasobów dla zapewnienia ciągłości uzupełnienia potrzeb bieżących w wypadku poniesionych strat w czasie mobilizacji i wojny /uzupełnienie awaryjne i bieżące, jednostki zapasowe itp./.

M a t e r i a ł o w o - t e c h n i c z n e i kwatermistrzowskie zabezpieczenie mobilizacji³ jest integralną częścią wielopłaszczyznowego procesu zabezpieczenia stałej i osiągnięcia WSGB wojsk. Analizy i oceny zakresu i sposobów realizacji zadań materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji dokonuje szef sztabu poprzez Wydział Planowania Materiałowego DWL /Wydział Materiałowo-Mobilizacyjny DWOPK/ w ścisłym współdziałaniu z zainteresowanymi służbami zaopatrzenia materiałowego DWL /DWOPK/. Wnioski z analizy zadania i oceny zadań materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji powinny dotyczyć między innymi:

3/-"Planowanie zabezpieczenia materiałowo-technicznego potrzeb mobilizacyjnych i wojennych sił zbrojnych". Wyd. ASG WP 1979.

-Ppłk mgr R. Sikociński "Ogólne zasady materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji /osiągania WSGB/ ZT i oddziałów"- cz. III. Wyd. ASG WP 1970.

- stopnia realizacji zadań materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia StGB wojsk w odniesieniu do podstawowych rodzajów sprzętu techniczno-bojowego i środków materiałowych;

- rozmieszczenia sprzętu techniczno-bojowego i środków materiałowych oraz możliwości jego podjęcia /załadowania/ i ewakuacji zwłaszcza w odniesieniu do zapasów ruchomych^{x/} jednostek i ZT oraz zapasów operacyjnych /z uwzględnieniem polowo-stacjonarnego systemu zaopatrywania, dostosowanego do zadań o różnorodnym charakterze, lecz na terytorium kraju, a więc w pobliżu źródeł zaopatrzenia z możliwością korzystania z posiadanych zasobów miejscowych/;

- stanu bazy mobilizacyjnej - rozmieszczenie i sposób ewakuacji środków wyposażenia indywidualnego żołnierzy rezerwy /do RA^{x/}/, organizacja punktów wyposażenia indywidualnego /PPW^{x/}/, możliwości zakwaterowania itp.;

- zabezpieczenia potrzeb bieżących /żywność, mps, środki medyczne/ w procesie mobilizacji oraz operacyjnego rozwijania wojsk;

- sposobu technicznego zabezpieczenia mobilizacji - organizacja pomocy technicznej, organizacja GRE w aspekcie wykorzystania sił i środków własnych oraz świadczeń gospodarki narodowej.

Bezpośrednie kierownictwo, koordynację działań i nadzór, w zakresie materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji sprawuje zastępca dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/ - kwatermistrz i szef służb technicznych, każdy w zakresie swych kompetencji, poprzez właściwe organa służb technicznych i kwatermistrzowskich sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/.

T e r e n i i n f r a s t r u k t u r a - w sposób istotny wpływają na sprawność funkcjonowania systemu mobilizacyjnego wojsk a ich ocena jest integralną częścią oceny pozostałych czynników składających się na proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk. Ponieważ jednostki wojsk lotniczych /wojsk OPK/ w zasadzie rozwijają się w miejscu stałej dyslokacji /MSD^{x/}/, znaczenie terenu nie odgrywa tutaj takiej roli, jak w wypadku jednostek rozwijanych w RA, niemniej jednak w ocenie terenu, na którym stacjonują podległe jednostki wojskowe, komórki planowania sztabu DWL /DWOPK/ powinny ustalić:

- najdogodniejsze rejony działalności grup dywersyjno-rozpoznawczych /GDR/ nieprzyjaciela oraz elementów zbrojnego podziemia;

- rejony zagrożone skażeniami, powodzią, pożarami itp.;

- rubieże /rejony/ szczególnie niedogodne dla organizacji dowozu rezerw osobowych oraz dostarczenia środków materiałowo-technicznych lub narażone na aktywne oddziaływanie przeciwnika - szerokie rubieże

wodne, duże ośrodki przemysłowe oraz aglomeracje miejskie itp.

Ocena infrastruktury oraz struktury i stanu przygotowań elementów kierujących procesem mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych /wojsk OPK/ powinna między innymi dotyczyć:

- możliwości wykorzystania dróg kołowych, kolejowych itp. dla bieżącego uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych wojsk w czasie mobilizacji i wojny - dowóz uzupełnienia;

- instytucji, przedsiębiorstw, zakładów usługowych /np. remontowych, służby zdrowia itp./ zabezpieczających proces mobilizacyjny /zabezpieczenie techniczne, drogowe, medyczne, usługi/ - w jakim stopniu ułatwiają i zabezpieczają proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych /wojsk OPK/;

- systemu łączności, jego odporności na oddziaływanie przeciwnika oraz możliwości wykorzystania w procesie mobilizacji /łączność MON, MSW, M. Łączn. itp./;

- struktury terenowego aparatu mobilizacyjnego^x /grup organizacyjno-mobilizacyjnych/, jego dostosowanie do charakteru i zakresu zadań mobilizacyjnych jednostek wojskowych i stopnia przygotowania do określonych działań;

- struktury wojskowej administracji terenowej /WSzW, WКУ/ zabezpieczających mobilizacyjne rozwinięcie podległych wojsk - ilość, rozmieszczenie, zasoby itp.;

- struktury elementów mobilizacyjnych terenowej administracji państwowej, system akcji kurierskich i posłańczych, punkty zbiórek i dowozu, sprawność ich funkcjonowania itp.;

- struktury wojskowych elementów kierowania procesem mobilizacyjnym, współdziałania oraz zabezpieczenia obiegu informacji - ośrodki alarmowania, ZKMRJ, system alarmowania i obiegu informacji, system łączności itp.

Z a k ł ó c e n i a w p r o c e s i e m o b i l i z a c y j n e g o r o z w i j a n i a w o j s k :

a/ w okresie wzrostu napięcia polityczno-militarnego /w czasie przygotowywania się wojsk lotniczych /wojsk OPK/ do mobilizacyjnego rozwinięcia/ w postaci oddziaływania ideologicznego, rozpoznawczego, wywiadowczego i dywersyjno-sabotażowego;

b/ w czasie mobilizacji wojsk lotniczych /wojsk OPK/ w wypadku nagłego wybuchu wojny;

c/ w wyniku oddziaływania przeciwnika na proces mobilizacyjnego rozwijania wojsk należy liczyć się z następującymi problemami:

- dezorganizacją systemu kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem

wojsk, brakiem informacji z oddalonych garnizonów o zaistniałej sytuacji mobilizacyjnej, poniesionych stratach oraz zakresie realizacji zadań /przedsięwzięć/ mobilizacyjnych;

- naruszeniem systemu uzupełniania jednostek wojskowych poprzez obezwładnienie /zniszczenie/ części TOAWiP, zgromadzonych rezerw osobowych w RPZb^x/, PRZb^x/, naruszenie systemu doręczania dokumentów powołania /dostarczenia/, żywiołową migrację ludności z zagrożonych rejonów itp.;

- terminowością dostarczenia środków transportowych i maszyn oraz stawiennictwa żołnierzy rezerwy powołanych do jednostek wojskowych;

- naruszeniem organizacji przyjęcia żołnierzy rezerwy i pobieranych środków transportowych i maszyn w jednostkach wojskowych /zniszczenie elementów bazy mobilizacyjnej, obiektów koszarowych, RA itp./.

Wnioski z oceny skutków oddziaływania przeciwnika powinny dotyczyć przedsięwzięć /ujętych w planie/ zmierzających do przeciwdziałania zakłóceniom, w celu ich wyeliminowania lub ograniczenia.

Wnikliwa analiza i ocena podstawowych czynników wpływających oraz składających się na proces mobilizacyjnego rozwijania wojsk lotniczych /wojsk OPK/ i analiza otrzymanych zadań mobilizacyjnych oraz podjęte na tej podstawie wnioski pozwalają:

a/ dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/ na podjęcie decyzji i sprecyzowanie określonych zadań podstawowym komórkom planowania mobilizacyjnego sztabu DWL /DWOPK/ oraz dowódcom ZT i oddziałów w zakresie planowania przez nich mobilizacyjnego rozwinięcia i osiągnięcia WSGB;

b/ sztabowi wojsk lotniczych /wojsk OPK/ na racjonalne wykorzystanie sił i środków /posiadanych i wydzielonych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych/ dla realizacji zadań mobilizacyjnych oraz pełne opracowanie dokumentów planistycznych i wykonawczych procesu mobilizacyjnego rozwinięcia podległych wojsk;

c/ kwatermistrzowi i służbom technicznym DWL /DWOPK/ na właściwe zaplanowanie i skuteczny nadzór nad zabezpieczeniem materiałowo-technicznym i kwatermistrzowskim procesu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk oraz kierowanie tymi procesami;

d/ zarządowi politycznemu - na sprecyzowanie zadań partyjno-politycznego zabezpieczenia procesu mobilizacyjnego rozwinięcia oddziałów i ZT.

2.4. Podstawowe dokumenty mobilizacyjne opracowywane na szczeblu DWL /DWOPK/

Podstawowym ogniwem planowania i koordynacji działalności DWL/DWOPK/ w zakresie organizacyjno-mobilizacyjnym jest Oddział Mobilizacji i Uzupełnień sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/. Realizuje on nadzór specjalistyczny nad działalnością innych komórek DWL /DWOPK/ i odnośnych komórek w podległych jednostkach i sztabach w zakresie problematyki mobilizacyjno-uzupełnieniowej.

Do zasadniczych zadań tego oddziału między innymi należy:

- prowadzenie całokształtu prac organizacyjno-mobilizacyjnych i ewidencyjnych dotyczących podległych jednostek wojskowych i sztabów oraz opracowywanie planów, rozkazów i zarządzeń w tym zakresie;
- planowanie, inspirowanie i koordynowanie ćwiczeń mobilizacyjnych oraz ogólna koordynacja prac mobilizacyjnych na szczeblu DWL /DWOPK/ i opracowywanie podstawowej dokumentacji;
- planowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych, ich praktyczna realizacja oraz sprawowanie nadzoru nad całokształtem przygotowań mobilizacyjnych w podległych jednostkach i sztabach;
- prowadzenie kontroli, ewidencji, meldunków, sprawozdań oraz zaopatrzenie w pieczęcie i stemple itp.

Pozostałe komórki organizacyjne sztabu DWL /DWOPK/ realizują przedsięwzięcia planistyczne w zakresie ich dotyczącym.

Warunkiem sprawnego i zorganizowanego osiągnięcia przez jednostki wojskowe, ZT i sztaby WSGB jest posiadanie pełnej, precyzyjnie opracowanej i przydatnej w użyciu dokumentacji osiągnięcia WSGB /na szczeblach operacyjnych planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk/ określającej nie tylko ogólne zadania w tym zakresie, ale także konkretne czynności osób i zespołów funkcyjnych /DSO, służby dyżurnej, grup operacyjnych, ZKMR, obsad punktów dowodzenia itp./. Dokumenty te opracowuje się w wyniku planowania mobilizacyjnego.

W zależności od treści i przeznaczenia dokumenty mobilizacyjne dzielą się na:

- a/ zasadnicze - obrazujące całokształt przedsięwzięć związanych z mobilizacyjnym rozwinięciem wojsk na danym szczeblu dowodzenia i są to:
 - w sztabach RSZ /OW/- "Plan mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk" i "Wyciąg z zestawienia zadań mobilizacyjnych podległych sztabów i ZT"^{4/};

4/ "Wzory dokumentów do instrukcji o mobilizacyjnym rozwinięciu sił zbrojnych PRL". Sygn. Szt. Gen. WP 1087/82.

- w ZT i oddziałach /także w WSzW i WKU/ - ponieważ planowanie mobilizacyjne na tych szczeblach dowodzenia jest integralną częścią planowania osiągnięcia WSGB - opracowuje się "Plan osiągnięcia WSGB danego szczebla dowodzenia /w WSzW i WKU ponadto opracowuje się oddzielnie "Plan zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych"^{5/}. Zagadnienia mobilizacyjne ujmowane w planach osiągnięcia WSGB dowództwa związku operacyjno-taktycznego i taktycznego, oraz wszystkich pozostałych jednostek wojskowych zawarte są w rozdziale IV tych planów "Organizacja mobilizacyjnego rozwinięcia ...";

b/ pomocnicze - stanowią uzupełnienie lub rozwinięcie zasadniczych dokumentów planowania mobilizacyjnego i mogą być opracowane w formie tabel, wykresów, kalkulacji, materiałów analitycznych, zestawień itp.;

c/ sprawozdawczo-informacyjne - opracowuje się po rozpoczęciu mobilizacji na gotowych, przygotowanych drukach, w postaci meldunków, sprawozdań mobilizacyjnych itp.

Niezależnie od wyżej wymienionych dokumentów opracowuje się plany działania poszczególnych osób funkcyjnych, komórek organizacyjnych, zespołów itp., a także inne dokumenty planistyczne wynikające z faktycznych potrzeb jednostek wojskowych, sztabów czy wojsk /np.: wkładki uaktualniające/.

Zarówno forma, jak i treść dokumentów mobilizacyjnych powinny być ściśle dostosowane do szczebla dowodzenia i charakteru przedstawianego problemu oraz umożliwiać swobodne posługiwanie się nimi w toku praktycznej realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych. Ogólną ilość, formę i treść poszczególnych dokumentów mobilizacyjnych wchodzących w skład planów opracowywanych na różnych szczeblach dowodzenia /kierowania/ określa "Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu SZ PRL" oraz wymienione "Wzory dokumentów ...". Przestrzegając ustaleń zawartych w instrukcji należy jednak mieć na uwadze, że w konkretnych warunkach ilość, a nawet forma i treść tych dokumentów mogą być różne, ponieważ nawet równorzędne szczeble dowodzenia /kierowania/ mogą otrzymywać różne zadania zarówno jeżeli chodzi o zakres, jak i charakter przedsięwzięć mobilizacyjnych /np.: DWL, DWOPK, OW/.

5/ "Wzory dokumentów gotowości bojowej". Wyd. MON 1979, a w zakresie problematyki mobilizacyjnej - "Wzory dokumentów do instrukcji o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych". Sygn. Szt. Gen. WP 1089/82 /dla WSzW i WKU - "Wzory dokumentów do instrukcji o zabezpieczeniu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych przez TOAW". Sygn. Szt. Gen. WP 1095/82/.

Jak już wspomniano, na podstawie oceny czynników wpływających i składających się na proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych /wojsk OPK/ i analizy zadań mobilizacyjnych w DWL /DWOPK/ opracowuje się następujące podstawowe dokumenty planistyczne i wykonawcze:

- zamiar mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk, na podstawie którego dowódca wojsk lotniczych /wojsk OPK/ precyzuje podstawowe zadania komórek planistycznych i wykonawczych sztabu w procesie osiągnięcia WSGB i mobilizacyjnego rozwijania wojsk;

- plan mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk^{x/} jako podstawowy dokument koordynujący działanie podstawowych ogniw dowodzenia wojsk lotniczych /wojsk OPK/ pod względem celu, czasu i sposobów wykonania zadań mobilizacyjnych;

- plan materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji wojsk, jako podstawowy dokument koordynujący działanie służb technicznych i kwatermistrzowskich DWL /DWOPK/, w określonych działaniach zaopatrywania /załącznik nr 5 do planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk/;

- plan działania partyjno-politycznego na czas mobilizacyjnego rozwijania wojsk /załącznik nr 4 do planu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk/;

- harmonogramy^{x/} podstawowych czynności procesu mobilizacyjnego oraz jego zabezpieczenie;

- dokumenty normatywno-prawne: rozkaz dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/, zarządzenia i wytyczne zastępców dowódcy - szefa sztabu, szefa służb technicznych, kwatermistrza, szefa zarządu politycznego oraz instrukcje i wykładnie mobilizacyjne;

- dokumenty wykonawcze zastępców dowódcy i szefów rodzajów wojsk i służb oraz oddziałów DWL /DWOPK/, stanowiące wyciągi z planów i harmonogramów mobilizacyjnych - w zakresie ich dotyczącym.

Z a m i a r mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk opracowany w formie pisemnej lub graficznej, powinien zawierać:

- wnioski z oceny czynników wpływających na proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk;

- wnioski z posiadanych /wydzielonych/ zasobów rezerw osobowych i środków transportowych oraz materiałowo-technicznych pobieranych z gospodarki narodowej;

- wyjaśnienie celu, rodzaju, zakresu i czasu realizacji zadań mobilizacyjnych;

- sprecyzowanie zadań dla głównych ogniw dowództwa i sztabu wojsk lotniczych /wojsk OPK/ w zakresie:

- sposobów i czasu wykonania zadań w procesie osiagania WSGD wojsk;
- sposobu i czasu wydziolenia z wojsk lotniczych czasu pokojowego WLF i szefostwa WL czasu wojennego /dotyczy wojsk lotniczych/;
- głównych założeń materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji;
- głównych założeń wojennego systemu uzupełniania potrzeb bieżących w czasie mobilizacji i początkowym okresie wojny, odtwarzania obywatelstwa w czasie mobilizacji jednostek wojskowych itp.;
- uruchomienia oraz kierowania procesem mobilizacyjnym wojsk.

Plan mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk opracowuje się w formie pisemnej i graficznej.

Opisowa część planu mobilizacyjnego powinna zawierać następujące działy główne:

- wnioski z oceny możliwości oddziaływania przeciwnika na proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk;
- zadania mobilizacyjne w przekroju wielopłaszczyznowym: według głównych członów wojsk lotniczych /rodzajów wojsk WOPK/, określonych stanów gotowości bojowej, zestawów, stopnia ukończenia, terminów zakończenia mobilizacji, garnizonów itp. stosownie do specyfiki danego rodzaju sił zbrojnych, narastanie ukończenia pod względem ilościowym, procentowym i czasowym w poszczególnych stanach gotowości bojowej itp.;
- warunki prowadzenia mobilizacji w aspekcie: rozmieszczenia zasobów rezerw osobowych i materiałowo-technicznych stosownie do usytuowania jednostek wojskowych i ich potrzeb, czynników ułatwiających i utrudniających proces mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk itp.;
- sposób wykonania zadań mobilizacyjnych w warunkach stopniowego osiagania WSGD, wybiórczo według określonych jednostek wojskowych i zestawów oraz w wypadku powszechnej mobilizacji, główne kierunki działania w zakresie zabezpieczenia procesu mobilizacyjnego wojsk /ochrona i obrona rejonów, maskowanie, zabezpieczenie finansowe, praca partyjno-polityczna itp./ - koncepcja mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk;
- zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk - sposób wykorzystania zasobów rezerw osobowych i środków transportowych, organizacja bazy mobilizacyjnej, powołanie i dostarczenie oraz przyjęcie potrzeb mobilizacyjnych, ich zabezpieczenie materiałowe, sposób postępowania z nadwyżkami stanów osobowych itp.;
- świadczenia gospodarki narodowej na rzecz zabezpieczenia mobilizacji wojsk, rodzaj świadczeń i sposób ich uruchomienia;

- organizacja współdziałania z poszczególnymi OW /RSZ/, TOAP oraz innymi instytucjami i resortami:

- uruchomienie procesu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk /system alarmowania lub zarządzania mobilizacji/ oraz kierowanie jego przebiegiem, system obiegu informacji itp.;

- prowadzenie mobilizacji w warunkach szczególnych /w warunkach zakończenia procesu mobilizacyjnego rozwinięcia/, uzupełnianie potrzeb jednostek wojskowych w czasie mobilizacji, przegrupowania i w początkowym okresie wojny w wyniku poniesionych strat, odtwarzanie elementów kierowania w wypadku ich obezwładnienia lub zniszczenia itp.

Część graficzna planu obejmuje:

- mapy zadań mobilizacyjnych jednostek wojskowych podległych DWL /DWOPK/ i mapy mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk - stosownie do potrzeb poszczególnych rodzajów sił zbrojnych zawierające miejsca dyslokacji formowania jednostek mobilizujących^{x/} oraz mobilizowanych^{x/}, numery zestawów, stopień ich ukończenia, terminy zakończenia mobilizacyjnego rozwijania, ich przeznaczenie /podporządkowanie/ itp.;

- mapy /schematy, zestawienia/ określonych systemów funkcjonalnych procesu mobilizacyjnego rozwinięcia /np.: mapa świadczeń jednostek organizacyjnych administracji państwowej i gospodarki społecznej na rzecz wojsk lotniczych /wojsk OPK/, mapa rozwijanych jednostek dla innych RSZ, OW itp., formowanie jednostek zmilitaryzowanych, uzupełnianie strat wojsk, zestawienia zasobów rezerw osobowych, środków transportowych i maszyn oraz ich wykorzystanie/.

Ponadto oddział mobilizacji i uzupełnień DWL /DWOPK/ opracowuje /w formie załącznika do planu/:

- harmonogram podstawowych przedsięwzięć mobilizacyjnych realizowanych w czasie osiągnięcia WSGD i mobilizacyjnego rozwijania wojsk;

- zestawienia, bilanse oraz plany rozwijające podstawowe zagadnienia planu głównego, między innymi:

- harmonogram mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk przy stopniowym osiągnięciu WSGD;

- plan zarządzania mobilizacji;

- plan kierowania przebiegiem mobilizacji;

- plan wykorzystania nadwyżek stanu osobowego, środków transportowych, sprzętu bojowego i środków materiałowych pozostających po zakończeniu mobilizacyjnego rozwijania wojsk;

- mobilizacyjne dokumenty pomocnicze;

- podstawowe dokumenty opracowywane dla potrzeb dowództw /sztabów/ związków operacyjnych /dotyczy DWL/, a w tym: mobilizacyjne

rozwinęło jednostek wojskowych wchodzących w skład WLF, mapa - mobilizacyjne rozwinięcie WLF, harmonogram mobilizacyjnego rozwinięcia WLF i inne.

Bezpośrednie kierownictwo w zakresie planowania materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego oraz partyjno-politycznego zabezpieczenia mobilizacji sprawują /poprzez określone komórki organizacyjne DWL /DWOPK/ zastępcy dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/ kwatermistrz, szef służb technicznych, szef zarządu politycznego. Opracowują oni /jako załączniki do planu głównego/:

- kwatermistrz oraz szef służb technicznych /poprzez wydział planowania materiałowego/:

- plan materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji wojsk - jako podstawowy dokument koordynujący działanie służb technicznych i kwatermistrzowskich DWL /DWOPK/ w określonych działaniach zaopatrywania oraz mapy, schematy, zestawienia ułatwiające kierowanie procesem materiałowo-technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji;

- plan finansowania mobilizacji wojsk lotniczych /wojsk OPK/;

- szef zarządu politycznego /poprzez zarząd polityczny/:

- plan pracy partyjno-politycznej na czas mobilizacyjnego rozwijania wojsk lotniczych /wojsk OPK/.

Decyzja dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/ przekazywana jest do wojsk w formie rozkazu dowódcy w sprawie gotowości bojowej^{6/} /dokument normatywno-prawny/, w którym podaje się:

1. Stany gotowości bojowej, sposób ich wprowadzania oraz kompetencje dowódców w tym zakresie.

2. Zadania wojsk /w układzie Dyrektywy MON nr 001/Oper./ w zakresie gotowości bojowej w stanach:

a/ stałej gotowości bojowej;

b/ podwyższonej gotowości bojowej;

c/ gotowości bojowej zagrożenia wojennego;

d/ pełnej gotowości bojowej.

W odniesieniu do dowództw związków operacyjnych /WLF/, operacyjno-taktycznych /KOPK/ i taktycznych w zależności od potrzeb - zadania organizacji i funkcjonowania wojennego systemu dowodzenia.

3. Inne niezbędne zagadnienia, według ustaleń dowódcy.

4. Sposób przekazania dokumentów wykonawcom i ich przechowywanie.

5. Termin wejścia rozkazu w życie, anulowanie poprzednio obowiązujących dokumentów oraz wykaz dokumentów podlegających nowelizacji w określonych terminach.

6/ Tamże.

Załączniki do rozkazu:

- tabele norm czasowych osiągnięcia WSGB;
- normy i urzutowanie zapasów oraz sposób ich przechowywania i ewakuacji;
- zestawienie przedsięwzięć realizowanych w ramach osiągnięcia WSGB;
- organizacja systemu alarmowania i ostrzegania;
- organizacja zabezpieczenia bojowego osiągnięcia WSGB. Podaje się tylko konkretne ustalenia, bez podawania zadań regulaminowych;
- organizacja i planowanie osiągnięcia WSGB;
- zasady kontroli i szkolenia wojsk w zakresie gotowości bojowej;
- osiągnięcie WSGB przez wojska znajdujące się w miejscach czasowego pobytu;
- postępowanie z obiektami i urządzeniami oraz pozostawionym mieniem i dokumentami;
- organizacja łączności.

Niezależnie od wyżej wymienionych dokumentów opracowuje się dokumenty wykonawcze zastępców dowódcy wojsk lotniczych /wojsk OPK/ i szefów rodzajów wojsk i służb oraz oddziałów DWL /DWOPK/ stanowiące wyciągi z planów i harmonogramów mobilizacyjnych w zakresie ich dotyczącym /szefowie rodzajów wojsk i służb oraz oddziałów /wydziałów/ dowództw zapoznawani są z zadaniami mobilizacyjnymi tylko w zakresie ich dotyczącym/.

Dokumenty te obejmują:

- zakres obowiązków w stałej i w okresie osiągnięcia WSGB;
- plan osiągnięcia WSGB danej służby /oddziału, wydziału/;
- podstawowe przedsięwzięcia mobilizacyjne realizowane w okresie osiągnięcia WSGB i mobilizacyjnego rozwijania danego rodzaju wojsk lub służby oraz podległych im wojsk.

Uzupełnieniem tych dokumentów są zestawienia, bilanse, mapy i schematy oraz inne dokumenty określone potrzebami danej służby /wojsk/.

Podstawowe dokumenty mobilizacyjne opracowywane w trakcie planowania mobilizacyjnego przez poszczególne komórki organizacyjne DWL /DWOPK/ zawiera załącznik nr 1.

Jak więc widać, opracowano w wyniku planowania mobilizacyjnego dokumenty zawierają całością przedsięwzięć w zakresie organizacji, przygotowania, zabezpieczenia i przeprowadzenia mobilizacji podległych wojsk /jednostek wojskowych/ oraz stanowią podstawę do:

- stawiania zadań i udzielania wytycznych mobilizacyjnych podległym sztabom, ZT i oddziałom;
- kierowania mobilizacją /zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych/ z chwilą jej zarządzenia.

Opracowane dokumenty mobilizacyjne powinny być ciągle uaktualniane stosownie do zmieniających się zadań i warunków prowadzenia mobilizacji. Zmiany, które powodują konieczność dokonywania w opracowanych i zatwierdzonych już planach niezbędnych poprawek /lub powodujących konieczność opracowania nowych planów/ mogą wynikać z:

- korekty zadań mobilizacyjnych lub przekazania niektórych zadań innym wykonawcom /korekty na wniosek DWL /DWOPK/ dokonuje szef Sztabu Generalnego WP/;

- reorganizacji jednostek wojskowych, a w związku z tym zmniejszeniem lub zwiększeniem ich potrzeb mobilizacyjnych;

- zmiany dotychczasowych miejsc mobilizacyjnego rozwinięcia /MSD, RA/;

- zmiany zasięgu terytorialnego /eksterytorialnego^{x/y}/ uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych wojsk;

- nowych, udoskonalonych rozwiązań w zakresie uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych, organizacji powiadamiania żołnierzy rezerwy oraz ich dowozu do jednostek /miejsc stawiennictwa/, organizacji przyjęcia uzupełnienia przez jednostki wojskowe itp.;

- dalszych usprawnień w zakresie kierowania mobilizacją /automatyzacja punktów kierowania mobilizacją itp./.

Planowanie mobilizacyjne wojsk lotniczych /wojsk OPK/ nie jest więc przedsięwzięciem jednorazowym, zamkniętym, lecz stanowi proces ciągły. Stosownie do podejmowanych działań, zapewniających stałe i sprawne przechodzenie do WSCB wojsk, będzie ono ulegać ciągłym korektom.

3. PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWIĘCIA ODDZIAŁU I ZT WOJSK LOTNICZYCH /WOJSK OPK/

3.1. Ogólne zasady planowania mobilizacyjnego na szczeblu oddziału i ZT

Planowanie mobilizacyjne na szczeblu oddziału /ZT/ polega na określeniu form i sposobów realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych wynikających z otrzymanego zadania, stosownie do posiadanych sił i środków oraz warunków jego realizacji, a ponieważ ich zakres i charakter wynika między innymi z zadań bojowych oddziału /ZT/, dlatego też planowanie to przedstawia sobą całokształt zamierzeń mobilizacyjnych w ścisłym powiązaniu z osiągnięciem WSCB. Ustala ono optymalny sposób osiągnięcia WSCB oraz określa formy i sposoby działania w tym zakresie przez poszczególne komórki organizacyjne sztabu ZT i oddziału.

W jednostkach rozwiniętych^{x/} oraz o niepełnych stanach osobowych^{x/}, których ukończenie zbliżone jest do jednostek rozwiniętych, przedsięwzięcia mobilizacyjne powinny być planowane w ramach czynności związanych z osiągnięciem przez te jednostki gotowości bojowej. W jednostkach skadrowanych^{x/} oraz o niepełnych stanach osobowych, których ukończenie zbliżone jest do jednostek skadrowanych, planowanie mobilizacyjne obejmuje główną i decydującą część przedsięwzięć zapewniających osiągnięcie P&GB wojsk. Natomiast w jednostkach nowo formowanych^{x/} planowanie mobilizacyjne pokrywa się z całością przedsięwzięć składających się na osiągnięcie gotowości bojowej.

Zakres przedsięwzięć składających się na przygotowanie do mobilizacyjnego rozwinięcia zależy więc przede wszystkim od charakteru oddziału /ZT/ i jego stopnia ukończenia i wyposażenia w czasie pokoju w stosunku do etatu wojennego oraz przewidzianych dla nich zadań na czas wojny. Im bardziej jednostka jest skadrowana, tym bardziej rozszerza się zakres prac mobilizacyjnych. W oddziałach /ZT/ rozwiniętych oraz o niepełnych stanach osobowych i tych, które nie posiadają dodatkowych zadań mobilizacyjnych, zakres przedsięwzięć związanych z planowaniem mobilizacyjnym jest niewielki. Natomiast w pozostałych jednostkach, a szczególnie tych o dużych zadaniach mobilizacyjnych, planowanie mobilizacyjne obejmuje szeroki i różnorodny zakres przedsięwzięć /planowanie czynności związanych z mobilizacyjnym rozwinięciem pododdziałów własnych, jak i jednostek nowo formowanych/7/.

Sztab ZT, który jest organem koordynacyjno-kontrolnym w zakresie planowania procesu osiągnięcia W&GB, planuje przede wszystkim przedsięwzięcia związane z zarządzaniem i kierowaniem tym procesem w podległych jednostkach wojskowych organicznych i innych, nakazanych ZT do zmobilizowania. Ponadto jest on organem wykonawczym w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia samego siebie z etatu^{x/} pokojowego na etat czasu wojennego.

Oddziały /samodzielne pododdziały/ są organami wykonawczymi, które planują całością przedsięwzięć zapewniających sprawne i harmonijne mobilizacyjne rozwinięcie siebie oraz podległych i powierzonych im do zmobilizowania jednostek wojskowych. Należy pamiętać, że przygotowaniem do mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek rozwiniętych, o niepełnych stanach osobowych i skadrowanych zajmują się i ponoszą pełną odpowiedzialność dowódcy tych jednostek. Natomiast planowaniem i przygotowaniem do mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek nowo formowanych zajmuje się tere-

7/ Zasadniczo przedsięwzięcia planistyczne w zakresie planowania mobilizacyjnego na szczeblu oddziału /ZT/ zawiera "Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych". Sygn. Szt. Gen. WP 1088/82, s. 49-50.

nowy aparat mobilizacyjny^{x/}, który stanowią: grupy organizacyjno-mobilizacyjne^{x/} i stanowiska mobilizacyjne.

Planowanie mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/ rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania^{x/} i biorąc pod uwagę, że w trakcie jego realizacji mogą zachodzić zmiany wynikające głównie z warunków osiągania WSGB, należy przyjąć, że jest ono procesem ciągłym. Niezbędne jest, aby dokumentacja gotowości bojowej była systematycznie i terminowo uaktualniana, w ślad za zmianami jakie przynosi codzienne życie jednostki.

W planowaniu tym uwzględnia się następujące, zasadnicze czynniki:

- miejsce prowadzenia mobilizacji^{x/} i termin jej zakończenia^{x/};
- położenie oddziału /ZT/ i stopień zagrożenia rojonu, w którym przewiduje się prowadzenie jej mobilizacyjnego rozwinięcia;
- stopień ukompletowania oddziału /i jednostek przydzielonych do zmobilizowania/ oraz ich struktury organizacyjne^{x/} czasu pokojowego i wojennego;
- możliwości wykorzystania do realizacji zadań mobilizacyjnych własnych sił i środków, a także sił i środków powoływanych w ramach MRA^{x/} oraz świadczeń osobistych^{x/} i rzeczowych^{x/};
- stan ilościowy i jakościowy^{x/} potrzeb mobilizacyjnych niezbędnych do uzupełnienia mobilizacyjnie rozwijanych jednostek wojskowych i ich rozmieszczenie;
- stan techniczny uzbrojenia i sprzętu oraz ustalenia dotyczące sposobu i stopnia materiałowo-technicznego zabezpieczenia^{x/} potrzeb mobilizacyjnych;
- inne ustalenia dyrektywne, zarządzenia i wytyczne dotyczące organizacji przygotowania, planowania i kierowania osiągnięciem WSGB.

Ponieważ działalność dowództw oddziałów i ZT wojsk lotniczych i wojsk OPK powinna być skierowana głównie na natychmiastowe i efektywne użycie w pierwszej kolejności dyżurnych sił i środków do zwalczania ŚNP nieprzyjaciela, a następnie - po osiągnięciu gotowości bojowej - całości podległych im pododdziałów /jednostek/, wymaga to szczegółowego zaplanowania ich działań i precyzyjnej realizacji wielu przedsięwzięć przygotowawczych z zakresu osiągania WSGB, w tym i mobilizacyjnych.

Do zasadniczych przedsięwzięć w zakresie planowania i przygotowania do mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/ należą takie, jak:

- określenie sposobów i wariantów przeprowadzenia mobilizacji zależnie od zadań, warunków lokalowych, charakteru oddziału /ZT/, posiadanych możliwości, przewidywanego oddziaływania nieprzyjaciela i jego wpływu na przebieg mobilizacji itp.;

- ustalenie zakresu przedsięwzięć mobilizacyjnych i terminów ich realizacji oraz sił i środków wydzielanych do zabezpieczenia mobilizacji, w tym osłony mobilizacyjnego rozwinięcia^{x/} jednostki wojskowej /obejmuje ona ubezpieczenie elementów bazy mobilizacyjnej^{x/}, organizację służby porządkowo-ochronnej, inżynierską rozbudowę oraz maskowanie miejsc mobilizacji itp./;

- zgromadzenie w zapasach oddziału /ZT/ odpowiednich ilości środków materiałowo-technicznych, ich przechowywanie, konserwacja i utrzymanie w stałej sprawności technicznej i przydatności użytkowej, przygotowanie do sprawnego wydawania, załadowania i ewakuacji^{x/} itp. Składową częścią mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki wojskowej jest jej zabezpieczenie materiałowo-techniczne. W sferze przygotowań obejmuje ono przede wszystkim:

- gromadzenie, przechowywanie i utrzymanie /konserwację i rotację/ etatowych należności sprzętu i zapasów materiałowych;

- zorganizowanie wielobranżowych magazynów, przeznaczonych do przechowywania sprzętu i wyposażenia należnego poszczególnym pododdziałom /grupom mobilizacyjnym/ - magazyny "ZN";

- zapewnienie warunków szybkiej i sprawniej ewakuacji zapasów materiałowo-technicznych;

- organizację działania pododdziałowych punktów wyposażenia /PPW/^{x/};

- opracowanie i utrzymanie w aktualności dokumentacji materiałowo-technicznej^{x/} i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia mobilizacji;

- zorganizowanie i utrzymanie sprawnego systemu alarmowania i powiadamiania stanu osobowego o zarządzeniu mobilizacji /wprowadzeniu WSGB/ a także opracowanie optymalnego systemu powołania MRA oraz uruchomienia świadczeń osobistych i rzeczowych /w jednostkach rozwiniętych powołania uzupełnienia zasadniczego^{x/}/;

- uzgodnienie trybu i czasu przekazania komendzie garnizonu obiektów koszarowych, urządzeń stacjonarnych oraz środków materiałowo-technicznych pozostawionych w wypadku opuszczenia przez jednostkę wojskową garnizonu;

- systematyczne szkolenie żołnierzy rezerwy^{x/} znajdujących się na przydziałach mobilizacyjnych^{x/} jednostki wojskowej;

- stworzenie warunków do sprawnego kierowania przebiegiem mobilizacyjnego rozwinięcia^{x/} oddziału /ZT/, mając na uwadze potrzebę utrzymania kontaktów z TOAW^{x/}, organami administracji państwowej^{x/} i jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej^{x/} świadczącymi na rzecz danej jednostki wojskowej;

- ujęcie wszystkich zaplanowanych przedsięwzięć mobilizacyjnych oddziału /ZT/ w planie osiągnięcia WSGB /zgodnie z obowiązującymi wzorami dokumentów/.

W procesie planowania tych przedsięwzięć mobilizacyjnych dowódca powinien sprecyzować:

- podstawowe zadania dla głównych wykonawców przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- skład i zadania ZKMRJ^{x/} oraz obsad poszczególnych elementów bazy mobilizacyjnej;

- zakres oraz sposób wykorzystania świadczeń rzeczowych i osobistych;

- wielkość "nakładki"^{x/} w okresach szkolenia podstawowego /tylko dla pułków lotniczych i w zasadzie tylko kierowcy. Nie planuje się nakładki dla jednostek artylerii raketowej i WRT, do których przychodzą przeszkoleni żołnierze z jednostek szkolnych na 8-10 dni przed zwolnieniem do rezerwy żołnierzy II rocznika/;

- ilość pracowników cywilnych na przydziałach organizacyjno-mobilizacyjnych^{x/} oraz sposób ich wykorzystania;

- wielkość MRA, jego wykorzystanie i sposób powołania /do jednostek o niepełnych stanach osobowych - siłami AKJW^{x/}, do pozostałych - siłami MAK^{x/} WКУ lub MAK JW/;

- zakres przedsięwzięć związanych z przekazaniem /przyjęciem/ dla /2/ okręgu wojskowego lub innych RSZ jednostek nowo formowanych /jeżeli ma takie zadania/;

- wykorzystanie procentu zabezpieczenia stawiennictwa^{x/} /dostarczenia^{x/} oraz sposób postępowania z nadwyżkami po mobilizacji;

- zasady uzupełniania strat^{x/} w czasie mobilizacji i wojny;

- formy i metody pracy partyjno-politycznej w czasie mobilizacji;

- zasady materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/, sposoby wyposażenia stanów osobowych oraz pobierania środków przechowywanych poza jednostką;

- zakres i formy współpracy z TOAW i P.

Współpracując z komendantem macierzystej WКУ /WSZW/ do obowiązków dowódcy należy:

- gromadzenie^{x/} /typowanie, rotacja/ rezerw osobowych niezbędnych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych^{x/} oddziału /ZT/, nadawanie przydziałów mobilizacyjnych żołnierzom rezerwy, ustalenie terminów i miejsc stawiennictwa, organizacja ich powołania /doręczenie dokumentów powołania/ i dowozu itp.

Dowódcy jednostek wojskowych zobowiązani są do ustalenia potrzeb w zakresie ilości i rodzajów specjalistów niezbędnych do uzupełnienia

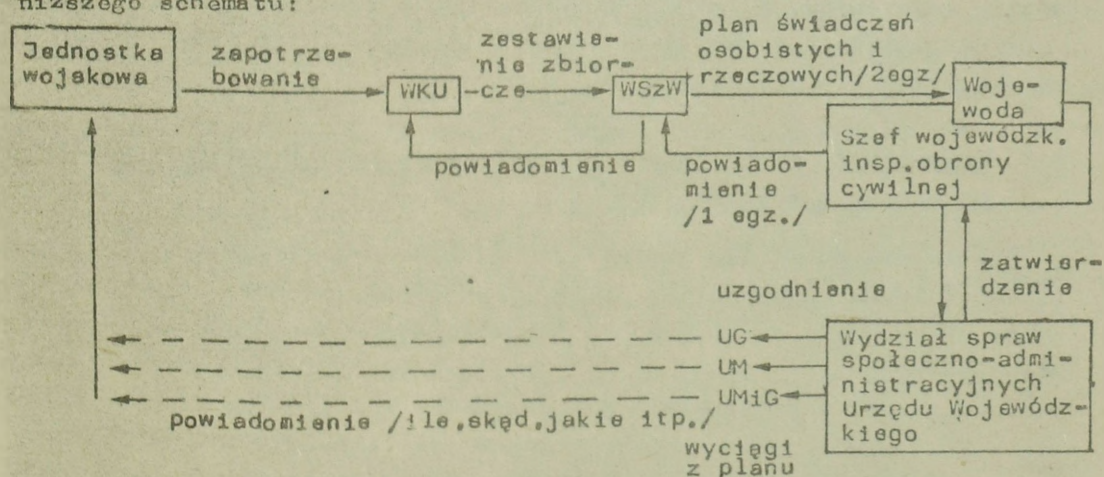
jednostek mobilizowanych i przesłanie tych danych do macierzystej WKU oraz przoszkalają /w miarę możliwości/ poborowych^{x/} w specjalnościach proponowanych przez WKU. Współdziałając z macierzystą WKU w sprawach dotyczących terytorialnego gromadzenia rezerw i planowania przekwalifikowania żołnierzy rezerwy w ramach ćwiczeń wojskowych^{x/}. Planowanie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych należy poprzedzić gruntowną analizą zadań mobilizacyjnych, sprecyzowaniem koncepcji mobilizacyjnego rozwinięcia^{x/} jednostki mobilizującej^{x/} i jednostek mobilizowanych^{x/}, z uwzględnieniem warunków oraz posiadanych sił i środków;

- ustalenie wielkości i właściwy dobór żołnierzy rezerwy przewidzianych do powołania w ramach MRA oraz sposób jego powołania.

W planowaniu MRA w odniesieniu do oficerów, chorążych i podchorążych rezerwy oraz żołnierzy stanowiących załogi statków powietrznych pobieranych z gospodarki narodowej stosuje się odpowiednio przepisy pkt 173-177 i 186-189 "Instrukcji o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych";

- ustalenie zakresu świadczeń osobistych i rzeczowych administracji państwowej i gospodarki narodowej na rzecz zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/ oraz sposobu ich uruchomienia w czasie mobilizacji.

Planowanie świadczeń osobistych i rzeczowych odbywa się według poniższego schematu:

Obowiązki w zakresie świadczeń osobistych i rzeczowych reguluje "Ustawa o powszechnym obowiązku obrony PRL", Dział VIII, Dz.U. nr 20 z 12.8.1981 r.

- ustalenie wielkości pobieranych z gospodarki narodowej środków transportowych i maszyn na zabezpieczenie potrzeb mobilizacyjnych, organizacja ich pobierania, udział w kontrolach stanu technicznego itp.;

- powoływanie żołnierzy rezerwy będących na przydziałach mobilizacyjnych na ćwiczenia wojskowe;

- planowanie "nakładki" oraz uzupełnienie wakatów^{8/}.

W celu zabezpieczenia odpowiedniej gotowości bojowej jednostek wojskowych w okresie zwolnienia do rezerwy staro rocznika oraz szkolenia podstawowego i specjalistycznego poborowych, WKU planują tzw. "nakładkę" żołnierzy rezerwy na stanowiska i specjalności, w których poborowi nie zostali odpowiednio wyszkoleni. Decyzje o tym, jakie specjalności w ramach nakładki należy uwzględnić w zapotrzebowaniu do WKU oraz o jej powołaniu, podaje każdorazowo dowódca jednostki mobilizującej;

- organizacja uzupełniania strat w czasie mobilizacji i w czasie działań wojennych^{9/};

- bieżące korygowanie wszelkich zmian zachodzących w planach uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych itp.

Wyżej wymienione przedsięwzięcia ujmuje się w odpowiednich zeszytach uzgodnień z właściwą WKU /WSZW/.

Odpowiednie ustalenie i skorygowanie tych spraw we wszystkich ogniwach realizujących i zabezpieczających mobilizacyjne rozwinięcie jednostki wojskowej /oddziału, ZT/ warunkuje zarówno właściwy dobór żołnierzy rezerwy i środków transportowych /maszyn/ pobieranych z gospodarki narodowej, jak też sprawność ich powołania /dostarczenia/ do jednostek wojskowych, a także zapewnia pomoc w zapoczątkowaniu i kontynuowaniu mobilizacji, rozwinięciu bazy mobilizacyjnej i zakwaterowaniu wojska w warunkach polowych itp.

3.2. Organizacja planowania i przygotowania mobilizacyjnego rozwinięcia na szczeblu oddziału /ZT/

Planowanie mobilizacyjne obejmujące główną i decydującą część przedsięwzięć zapewniających osiągnięcie przez oddział /ZT/ wojsk lotniczych /wojsk OPK/ WSGB rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania, wyjaśnienia jego treści, wstępnej oceny warunków mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki oraz spreycyzowaniu przez dowódcę zamiaru /konceptji/ osiągnięcia WSGB. Na podstawie zamiaru dowódcy oraz otrzymanych wytycznych sztab przystępuje do opracowania szczegółowego planu osiągnięcia WSGB.

8/ - "Ustalenia szefa Zarządu Mobilizacji i Uzupełnień Sztabu Generalnego WP nr 0148 z dnia 8.3.1985 r. w zakresie planowania, utrzymania i powoływania "nakładki".

9/ - "Węzłowe problemy uzupełniania wojsk operacyjnych szeregowymi i podoficerami rezerwy w czasie wojny". "Biuletynu Informacyjny nr 2 /140/ - rozdział X.

- "... doskonalenie systemu uzupełniania strat ...". Myśl Wojskowa nr 3/1984.

Centralną postacią w dowództwie i sztabie oddziału /ZT/ jest więc dowódca. Odpowiada on między innymi za terminowe i realne opracowanie przez sztab planu osiągnięcia WSGB i za jego praktyczną realizację. Zmusza to dowódcę do głębokiej i szczegółowej znajomości problematyki w zakresie osiągnięcia WSGB oddziału /ZT/, w tym zwłaszcza problematyki mobilizacyjnej. Z kolei organizatorem i koordynatorem prac nad opracowaniem planu osiągnięcia WSGB jest szef sztabu, który posiada do pomocy st. oficera operacyjnego ds. mobilizacyjnych /st. oficer wydziału operacyjnego/ - osoba ta z racji swego stanowiska jest na bieżąco zatrudniona do prac mobilizacyjnych. Oficerowie ci jako pierwsi przygotowują i referują dowódcy wszystkie możliwe i konieczne zmiany w dotychczasowym planie, opracowują nowe koncepcje i propozycje w zakresie realizacji postawionych /zmienionych/ zadań.

Pozostali oficerowie sztabu, każdy w dotyczącym go zakresie, wykonuje albo część planu, albo załączniki do niego.

Z powyższego wynika, że w opracowywaniu planu osiągnięcia WSGB uczestniczy wielu ludzi zajmujących różne stanowiska służbowe w oddziale /ZT/, przy czym udział ich w planowaniu jest zróżnicowany. Niezależnie jednak od zakresu wykonywanych prac, wyznaczony do opracowania planu zespół ludzi /przez szefa sztabu/ musi być należycie przygotowany w zakresie pełnej znajomości obowiązujących aktualnie zasad i ustaleń dyrektywnych, dotyczących zagadnień osiągnięcia WSGB i mobilizacyjnego rozwijania wojsk. Dlatego też okres właściwego planowania powinien być poprzedzony okresem przygotowawczym, w czasie którego głównym zadaniem powinno być zapoznanie całego zespołu uczestniczącego w procesie planowania mobilizacyjnego z tą problematyką.

Osoby odpowiedzialne za dany dział pracy przystępując do planowania realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych /opracowania planu osiągnięcia WSGB/ powinny dokładnie zapoznać się z treścią podstawowych dokumentów niezbędnych i stanowiących podstawę do planowania. Do dokumentów tych zalicza się:

- zadania mobilizacyjne - przesłane z DWL /DWOPK/ dla danej jednostki wojskowej;
- etaty i tabele należności czasu pokojowego i wojennego jednostek objętych zadaniami mobilizacyjnymi oraz jednostek przydzielonych na zaopatrzenie gospodarcze - opracowane przez Sztab Generalny WP;
- "Instrukcje o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych" - wydane przez Sztab Generalny WP;
- normy należności wyposażenia i sprzętu tabelarycznego w poszczególnych działach zaopatrzenia - opracowane przez Szefostwo RWiSi szczebla centralnego /COZ/;

- szczegółowe wytyczne w sprawie planowania mobilizacyjnego - wydane przez sztab DWL /DWOPK/;
- dyrektywa lub rozkaz przełożonego w sprawie osiągnięcia gotowości bojowej;
- wykaz załączków^{x/} wydzielanych i otrzymywanych przez jednostki mobilizujące i mobilizowane - przesłany przez DWL /DWOPK/;
- wyciąg z planu przesunięć uzbrojenia i sprzętu technicznego użytku bieżącego - stanowiącego nadwyżkę w stosunku do potrzeb czasu wojennego - przesłany przez DWL /DWOPK/;
- asygnaty /zlecenia/ bezterminowe^{x/} na pobranie sprzętu i materiałów z magazynów innych jednostek /składowic/ - wystawione przez DWL /DWOPK/;
- asygnaty /zlecenia/ na przekazanie w czasie mobilizacji sprzętu i materiałów innym jednostkom - wystawione przez DWL /DWOPK/;
- plan przydziałów gospodarczych^{x/} jednostek mobilizujących ZT i jednostek przez nie mobilizowanych - sporządzony przez ZT;
- plan przydziałów gospodarczych w jednostce mobilizującej i mobilizowanej - sporządzony przez jednostkę mobilizującą gospodarczą^{x/};
- wykaz środków transportowych, maszyn i urządzeń pobieranych z gospodarki narodowej a przeznaczonych na pokrycie potrzeb mobilizacyjnych;
- inne dokumenty, określające zakres świadczeń osobistych i rzeczowych gospodarki narodowej i administracji państwowej na rzecz jednostki wojskowej;
- ewidencja sprzętu i materiałów użytku bieżącego i "ZN" prowadzona w jednostce wojskowej.

Wnikliwe zapoznanie się wykonawców z treścią wymienionych dokumentów w zakresie dla nich koniecznym jest niezbędne, ponieważ od stopnia znajomości ustaleń, zasad i norm, uzależnione jest prawidłowo pod względem merytorycznym i formalnym oraz realne opracowanie wymaganych dokumentów na szczeblu jednostki wojskowej /ZT/.

Formy takiego zapoznania - w zależności od stopnia przygotowania kadry oraz czasu, w jakim plan powinien być opracowany - mogą być różne. Może to być indywidualne studiowanie dokumentów i instrukcji, a następnie sprawdzenie drogą seminaryjną ich znajomości, może być również realizowane w formie zorganizowanego szkolenia a następnie indywidualnego studiowania zakończonych sprawdzianem.

3.3. Treść pracy dowódcy i oficerów sztabu oddziału /ZT/ w procesie planowania mobilizacyjnego

Schemat działania dowódcy i oficerów sztabu oddziału /ZT/ w zakresie planowania mobilizacyjnego powinien obejmować następujące przedsięwzięcia /czynności/:

a/ ANALIZA ZADANIA:

Analiza zadania mobilizacyjnego jest częścią składową oceny sytuacji. Prowadzona jest myślowo przez dowódcę i polega na właściwym zrozumieniu zamiaru przełożonego, zadania własnego z ustaleniem ogólnych wniosków w zakresie użycia /wykorzystania/ posiadanych sił i środków oraz wpływu określonych warunków na wykonanie tego zadania, jak również określeniem terminów realizacji najważniejszych przedsięwzięć z tym związanych.

Analizę zadania mobilizacyjnego prowadzi osobiście dowódca lub z udziałem swoich służbowych zastępców bezpośrednio po otrzymaniu zadania od przełożonego, w czasie której powinien uwzględnić:

- otrzymane zadanie /zadania/ mobilizacyjne i czas jego wykonania;
- liczbę jednostek przewidzianych do zmobilizowania, ich charakter, sposób i czas rozwinięcia;
- możliwości wykonania postawionych zadań posiadаныmi siłami i środkami w nakazanych terminach, kolejność rozwijania jednostek i miejsce ich rozwinięcia oraz ich wpływ na sposób i formę planowania przedsięwzięć mobilizacyjnych;
- materiałowo-techniczne zabezpieczenie potrzeb poszczególnych jednostek /pododdziałów/;
- formę i sposób opracowania dokumentów planu osiągnięcia WSCB, terminy i kolejność ich opracowania oraz ustalenie wykonawców;
- formy i zakres współpracy z WKU /WSzW/ i organami terenowej administracji państwowej, zabezpieczającymi mobilizacyjne rozwinięcie oddziału /ZT/;
- wnioski z przeprowadzonej analizy zadania - jako podstawa zamiaru mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/ w ramach osiągnięcia WSCB i wytycznych do planowania mobilizacyjnego dla oficerów sztabu.

b/ KALKULACJA CZASU:

Kalkulację czasu prowadzi osobiście dowódca /lub z udziałem szefa sztabu/ równoległe z analizą zadania, uwzględniając w niej:

- czas otrzymanego zadania;
- termin zatwierdzenia planu osiągnięcia WSCB przez przełożonego;
- czas na opracowanie planu;

- termin wprowadzenia planu w życie;
- czas między zatwierdzeniem planu a wprowadzeniem go do praktycznej realizacji /jogo wykorzystanie/.

Tak przeprowadzona kalkulacja czasu umożliwia dowódcy określenie czasu rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych przedsięwzięć planistycznych i jest konieczna podczas wydawania szczegółowych wytycznych do planowania mobilizacyjnego. Szczegółowego rozliczenia czasu przeznaczonego na opracowanie dokumentów planu z określeniem konkretnych przedsięwzięć planistycznych dokonuje szef sztabu /po otrzymaniu wytycznych od dowódcy/.

c/ ZAMIAR:

Na podstawie wniosków z analizy zadania oraz kalkulacji czasu dowódca wypracowuje zamiar, w którym powinien określić sposób realizacji poszczególnych przedsięwzięć mobilizacyjnych, w tym również w warunkach zakłóceń spowodowanych oddziaływaniem przeciwnika, uwzględniając w nim:

- zadania mobilizacyjne oraz sposób jego realizacji w poszczególnych stanach gotowości bojowej /miejsce i sposób mobilizacyjnego rozwinięcia, ukończenie, potrzeby mobilizacyjne itp./;
- zakres oraz sposób rozwinięcia bazy mobilizacyjnej /jej wzmocnienie/ oraz organizację kierowania procesem osiągnięcia WSGB;
- sposób wykorzystania świadczeń osobistych i rzeczowych;
- zakres współdziałania z WKU /WSzW/ oraz TOAP w zakresie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych;
- główne przedsięwzięcia zabezpieczenia procesu osiągnięcia WSGB;
- terminy i formę opracowania dokumentów planu osiągnięcia WSGB.

Istotnym elementem w pracy dowódcy jest więc wyraźne sprecyzowanie zakresu, formy i rodzaju przedsięwzięć, które powinny być zrealizowane w ramach planowania mobilizacyjnego przez sztab oddziału /ZT/. Po sprecyzowaniu zamiaru dowódca na odprawie z udziałem wyznaczonej kadry zapoznaje ją z wnioskami z analizy zadania, powziętym zamiarem oraz wydaje określone wytyczne w celu przygotowania przez nich meldunków-propozycji do oceny warunków mobilizacyjnego rozwinięcia i opracowania poszczególnych dokumentów planu osiągnięcia WSGB.

d/ WYTYCZNE:

Wytyczne, w zależności od stopnia przygotowania oficerów sztabu, jak również tej kadry, która doraźnie uczestniczyć będzie w planowaniu, mogą być bardziej lub mniej szczegółowe i stawiane bezpośrednio poszczególnym osobom funkcyjnym lub tylko zastępcom dowódcy oraz szefom służb /wydziałów/ i dowódcom bezpośrednio podległym dowódcy oddziału /ZT/ i mogą obejmować:

- rodzaj i zakres przedsięwzięć wymagających szczegółowego zaplanowania w postaci konkretnych dokumentów, w tym ocenę zagrożenia i wpływu oddziaływania nieprzyjaciela na przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/;

- organizację przyjęcia potrzeb mobilizacyjnych, w tym liczbę organizowanych PPW, jak również odpowiedzialnych za ich organizację;

- zakres wykorzystania świadczeń osobistych i rzeczowych;

- ustalenie form i zakresu współpracy z TOAM i P i innymi instytucjami zabezpieczającymi mobilizacyjne rozwinięcie oddziału /ZT/;

- wyznaczenie odpowiedzialnych za wykonanie poszczególnych dokumentów planu osiągnięcia WSGB, sposobu ich opracowania i zawartości treści;

- organizację zarządzania /alarmowania/ i kierowania procesem osiągnięcia WSGB;

- określenie terminów zakończenia realizacji przedsięwzięć związanych z opracowaniem planu.

Równoległe z wytycznymi dla oficerów sztabu, dowódca wydaje zarządzenia wstępne dla podległych jednostek /pododdziałów/. Jest to zależne od konkretnej sytuacji i dotyczy najpilniejszych zadań oddziału /ZT/, jak i wstępne zadania dla pododdziałów /oddziałów/, wytyczne do przeprowadzenia rekonesansu nowych RA, przygotowania meldunków i innych pomocniczych materiałów niezbędnych do planowania mobilizacyjnego itp. z uwzględnieniem ich możliwości i warunków, w jakich będą realizowały mobilizacyjne rozwinięcie /warunki koszarowe, magazynowe, położenie, stopień ukończenia, zadania bojowe itp./.

Po ogłoszeniu przez dowódcę zamiaru i wydaniu wytycznych sztab przystępuje do opracowania planu osiągnięcia WSGB. Opracowanie właściwego planu oraz określenie zakresu przedsięwzięć i sposobu ich realizacji - związanych z planowaniem mobilizacyjnym - jest jednym z zasadniczych zadań dowódców i sztabów wszystkich szczebli dowodzenia.

Otrzymane zadanie w zakresie osiągnięcia WSGB oraz posiadane siły i środki do ich realizacji są elementami obiektywnymi. Natomiast wypracowanie /przyjęcie/ optymalnych sposobów i form realizacji tych zadań, a w nich i przedsięwzięć mobilizacyjnych, to elementy subiektywne, uzależnione od inwencji planującego sztabu - celowi temu służy:

o/ OCENA WARUNKÓW PRZEPROWADZENIA MOBILIZACJI:

Prowadzi ją dowódca /szef sztabu/ równocześnie z wypracowywaniem przez sztab poszczególnych dokumentów planu osiągnięcia WSGB w celu ustalenia możliwie wszystkich czynników mających wpływ na proces przygotowania i przeprowadzenia mobilizacji, wypracowania właściwych wniosków

i ustalenia stosownych przedsięwzięć zapewniających wykonanie otrzymanego zadania mobilizacyjnego, a dokonuje tego na podstawie meldunków swoich zastępców i oficerów sztabu /szefów wydziałów, szefów rodzajów wojsk i służb/. W ocenie tej w zależności od metody pracy, mogą uczestniczyć zarówno przedstawiciele poszczególnych komórek sztabu, jak i poszczególni oficerowie odpowiedzialni za opracowanie konkretnych dokumentów w celu przedstawienia swoich możliwości oraz sposobów realizacji otrzymanego zadania w zakresie ich dotyczącym.

Treścią oceny warunków /sytuacji/ mobilizacyjnego rozwinięcia powinno być:

- ocena zagrożenia garnizonu /rejonu rozmieszczenia/ oraz wnioski dotyczące przeciwdziałania przewidywanym zakłóceniom w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia /charakterystyka garnizonu, rejonu, możliwości nieprzyjaciela i wpływ jego oddziaływania na przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia, propozycje w zakresie przeciwdziałania skutkom jego ewentualnego działania itp./;

- zadania mobilizacyjne jednostki, sposób i terminy jego wykonania;

- ocena możliwości wykonania przedsięwzięć mobilizacyjnych w poszczególnych stanach gotowości bojowej i w nakazanym czasie oraz określenie potrzeb w tym zakresie /siły i środki własne, MRA, świadczenia osobiste i rzeczowe, organizacja alarmowania i powiadamiania itp.;

- określenie potrzeb w zakresie liczby PPW^{x/} oraz ustalenie odpowiedzialnych za ich organizację;

- organizacja powołania i przyjęcia uzupełnienia zasadniczego z rezerwy i gospodarki narodowej /określenie potrzeb mobilizacyjnych w stanie osobowym i środkach transportowych pobieranych z gospodarki narodowej z podziałem na poszczególne WKU, w tym procent zabezpieczenia stawiennictwa^{x/}, "nakładka"^{x/}, MRA^{x/}, organizacja AK i P^{x/}, skład i zadania elementów bazy mobilizacyjnej - PKI^{x/}, PRT^{x/} i ewentualnie PPZb^{x/}, narastanie ukończenia w kolejnych wyższych stanach gotowości bojowej itp./;

- przedsięwzięcia w zakresie zabezpieczenia bojowego procesu osiągnięcia WSGB; ocena możliwości rozmieszczenia jednostki /jednostek/ w przydzielonych RA^{x/} /w MSD/ po przyjęciu potrzeb mobilizacyjnych, w tym wykorzystanie zabudowań i budynków mieszkalnych na potrzeby rozwinięcia elementów bazy mobilizacyjnej i zakwaterowania wojska /przyjmowanych w ramach świadczeń na rzecz obrony kraju/ itp.;

- ocena możliwości terytorialnego^{x/} uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych jednostki /jednostek/ i jego wpływ na termin zakończenia mobilizacji;

- sposoby oraz zakres współpracy z TOAW i P /kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem, działania w wypadku powstania zakłóceń - ASD^x/ itp./;

- możliwości materiałowo-technicznego zabezpieczenia procesu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki, w tym i przydzielonych do zmobilizowania;

- sposób oraz termin przekazania obiektów koszarowych /lotnisk/ i nadwyżek materiałowych po wyjściu jednostki na kierunek operacyjny /kogo dotyczy/.

W wyniku przeprowadzonej oceny dowódca /szef sztabu/ podejmuje /preocykuje/ najbardziej optymalną konceptję mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału /ZT/, która w szczełogółach rozpatrywana jest przez sztab w określonych dokumentach planu osiągnięcia WSGB.

f/ KONCEPTJA MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA - myśl przewodnia, określająca sposób wykonania zadania mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk /jednostki wojskowej/ sformułowane przez dowódcę na podstawie wniosków z analizy zadania i oceny warunków przeprowadzenia mobilizacji - przedstawiona w formie dokumentu /w części graficznej na schemacie. Obejmuje ona realizację w ściśle określonym czasie podstawowych przedsięwzięć mobilizacyjnych w poszczególnych WSGB, składających się na wykonanie postawionych zadań mobilizacyjnych.

W swej treści powinna zawierać:

- zadania realizowane w poszczególnych stanach gotowości bojowej oraz sposoby ich wykonania;

- miejsce i czas realizacji poszczególnych przedsięwzięć;

- siły i środki przewidziane do wykonania poszczególnych przedsięwzięć;

- sposób przejścia ze struktury organizacyjnej czasu "P" na wojenną.

Układ konceptji przedstawia załącznik nr 4.

Oprócz wymienionych zadań /czynności/ dowódcy i sztabu w zakresie planowania mobilizacyjnego, występują także inne /zwłaszcza na szczeblu ZT/, do których można zaliczyć:

- sprawowanie nadzoru nad organizacją i planowaniem procesu osiągnięcia WSGB w podległych sztabach /jednostkach, pododdziałach/;

- nadzór nad przechowywaniem, konserwacją oraz utrzymaniem w stałej sprawności technicznej sprzętu i materiałów "ZN";

- organizowanie i prowadzenie szkolenia kadry dowódczej sztabu i podległych jednostek w zakresie osiągnięcia WSGB, w tym i planowanie szkolenia żołnierzy rezerwy będących na przydziałach mobilizacyjnych;

- kontrolę stanu przygotowań mobilizacyjnych w podległych jednostkach /pododdziałach/, a we współpracy z WKU - w TOAP i jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej świadczącymi na rzecz mobilizacyjnego rozwinięcia tych jednostek;

- dokonywanie analizy i opracowywanie wniosków w zakresie doskonalenia procesu osiągnięcia WSGB;

- powiadamianie podległych wojsk o zarządzeniu WSGB oraz kierowanie procesem ich osiągnięcia.

Końcowym rezultatem realizacji przedsięwzięć planistycznych zawartych w przedstawionym powyżej schemacie działania dowódcy i sztabu powinny być konkretne ustalenia dotyczące sposobów realizacji poszczególnych przedsięwzięć mobilizacyjnych, ujęte w odpowiednich dokumentach wchodzących w skład planu osiągnięcia WSGB oddziału /ZT/, a po jego opracowaniu /i zatwierdzeniu przez przełożonego/ zapoznanie z nim całego stanu osobowego jednostki /sztabu ZT/ w zakresie ich dotyczącym. Schemat działania dowódcy i sztabu oddziału /ZT/ przedstawia załącznik 3.

O wartości i realności planowania mobilizacyjnego, stanowiącego istotny element pracy dowódców i sztabów wszystkich szczebli dowodzenia, decyduje praktyczna realizacja zaplanowanych przedsięwzięć /plan stanowi podstawę organizacji mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki wojskowej w ramach osiągnięcia WSGB/. Stąd też główny wysiłek dowódców i sztabów powinien być skierowany na zapewnienie wysoce sprawnego i szybkiego wykonania w praktyce zadań w zakresie osiągnięcia WSGB, a opracowane dokumenty - dostosowane do danego szczebla dowodzenia - powinny umożliwić swobodne posługiwanie się nimi w toku praktycznej realizacji tego procesu i w maksymalnym stopniu ułatwiać kierowanie tym procesem, zwłaszcza w wypadku powstania zakłóceń. Treść tych dokumentów - na każdym szczeblu dowodzenia - zależy od konkretnych zadań, warunków organizacji działań /przedsięwzięć mobilizacyjnych/, położenia rejonu rozmieszczenia, stanu i organizacji zabezpieczenia bojowego, specjalnego /zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia przez TOAW i P/, materiałowo-technicznego itp., natomiast rodzaje i forma określona jest w przytoczonych już dokumentach.

x

x

x

Z A K O Ń C Z E N I E

Przedstawiona w niniejszym skrypcie problematyka stanowi tylko część zagadnień dotyczących planowania mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk lotniczych i wojsk OPK i sposobów ich rozwiązywania na poszczególnych szczeblach dowodzenia. Wystarcza to jednak do stwierdzenia złożoności tego problemu, wymagającego - dla właściwej i zgodnej z ustaleniami dyrektywnymi jego realizacji - wykonania przez sztaby i wojska wielu przedsięwzięć organizacyjnych, planistycznych i szkoleniowych. Mając na uwadze, że jakość wykonania wspomnianych wyżej przedsięwzięć zależy od stopnia przygotowania stanów osobowych jednostek wojskowych i sztabów, a zwłaszcza kadry kierowniczej odpowiedzialnej za ich realizację oraz realność opracowań i planów - zagadnienia te zostały przedstawione w tym opracowaniu.

Niniejszy skrypt jest materiałem podstawowym a jego przestudiowanie zapewni właściwe przygotowanie się do ćwiczeń grupowych i praktyk w jednostkach wojskowych. Przedstawiono tu problemy, które mają decydujący wpływ na opracowanie koncepcji mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk /jednostek wojskowych/ i pozostałych dokumentów planów osiągnięcia WSGD w oparciu o obowiązujące zasady, w zależności od charakteru, roli i zadań oddziału /ZT/ czy wojsk.

x

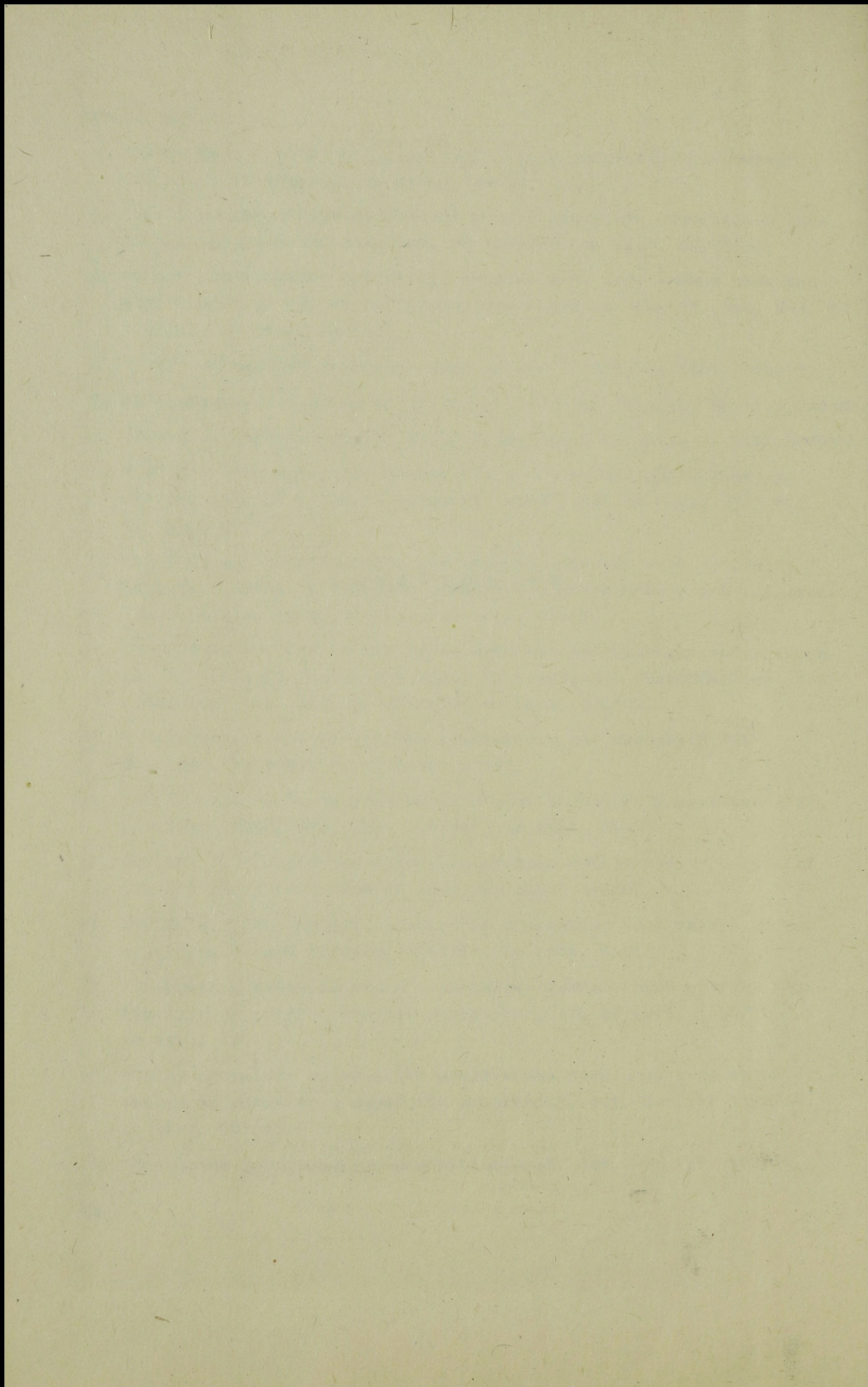
x

x

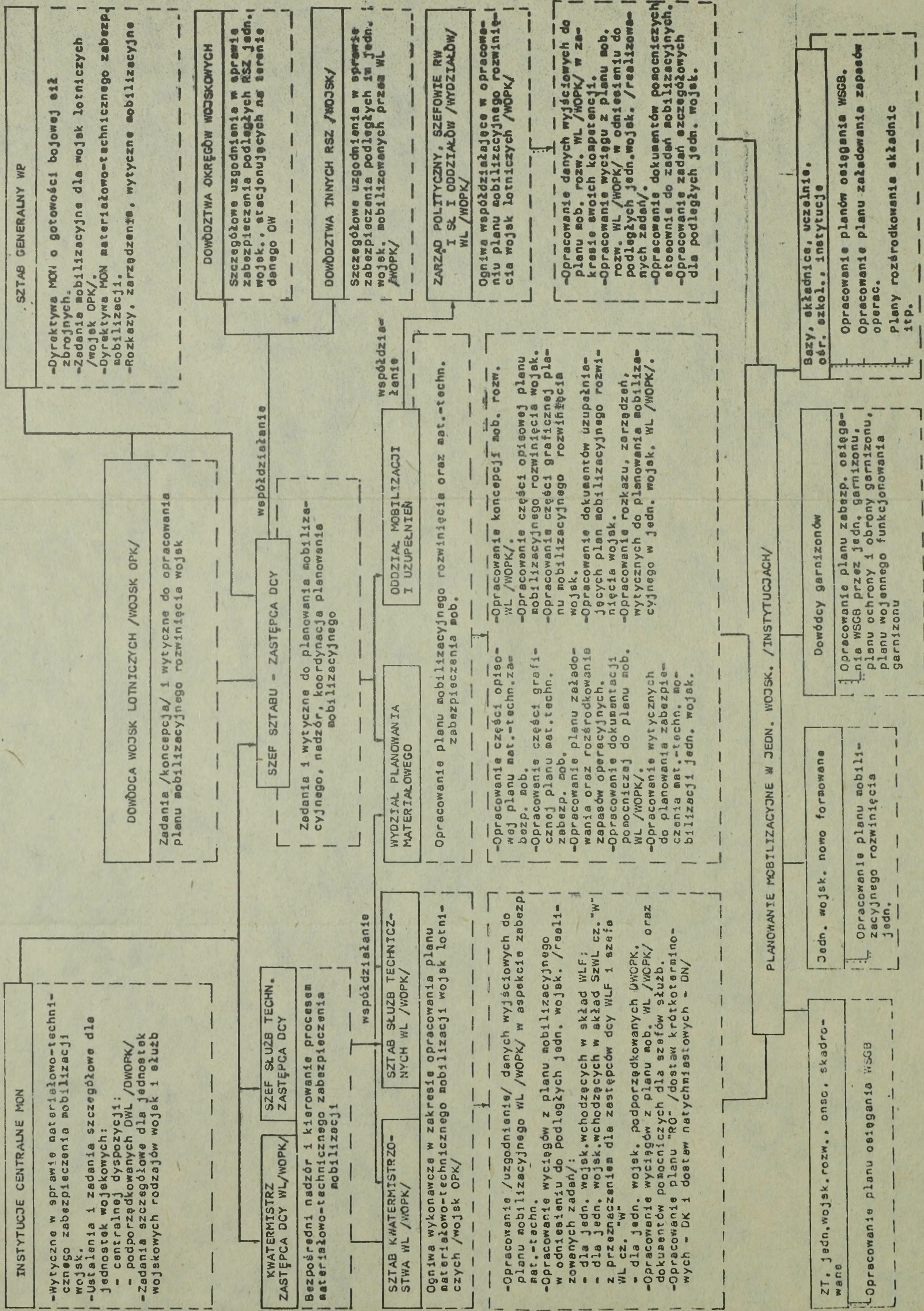
DIBLIOGRAFIA:

1. "Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych". Szt. Gen. WP 1088/82, nr bibl. 020953.
2. "Wzory dokumentów do instrukcji o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych". Szt. Gen. WP 1089/82, nr bibl. 020954.
3. "Zbiór podstawowych definicji, skrótów nazw oraz znaków umownych stosowanych w pracach mobilizacyjno-uzupełnieniowych". Szt. Gen. WP 1148/83, nr bibl. 021553.
4. "Wzory dokumentów gotowości bojowej". MON 1979, nr bibl. 019575.
5. "Biuletyn Informacyjny nr 1/136/". Szt. Gen. WP 1981, nr bibl. 020508.
6. "Biuletyn Informacyjny nr 2/140/". Szt. Gen. WP 1982, nr bibl. 020950.
7. MUSIAŁ J. "Organizacja, planowanie i kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem ZT w ramach osiągnięcia WSGB". ASG WP wewn. 3513/80, nr bibl. 0895.
8. LIPOWSKI A. "Mobilizacyjne rozwinięcie oddziału oraz działanie dowódcy i sztabu w zakresie opracowania dokumentów planu osiągnięcia WSGB". ASG WP wewn. 3612/81, nr bibl. 01167.
9. SIKOCIŃSKI R. "Ogólne zasady materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji /osiągnięcia WSGD/ ZT i oddziału /samodzielnego pododdziału/", cz. II, ASG WP 1970, nr bibl. 016508.
10. "Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu sił zbrojnych PRL". Szt. Gen. WP 1086/82, nr bibl. 00957.
11. "Wzory dokumentów do instrukcji o mobilizacyjnym rozwinięciu sił zbrojnych PRL", Szt. Gen. 1087/82, nr bibl. 020948.
12. MROCZKA S. "Podstawowe założenia systemu mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych". ASG WP 1971, nr bibl. 016603.
13. POPIEL J. "Organizacja, planowanie i przebieg mobilizacji okręgu wojskowego". ASG WP wewn. 3642/81, nr bibl. 01214.
14. "Planowanie zabezpieczenia materiałowo-technicznych potrzeb mobilizacyjnych i wojennych sił zbrojnych". ASG WP wewn. 3438/79, nr bibl. 0724.
15. "Zbiór przepisów dotyczących powoływania żołnierzy rezerwy na ćwiczenia wojskowe oraz zasad ich szkolenia". Szt. Gen. WP 1172/84, nr bibl. 021822.
16. "Vademecum mobilizacyjno-uzupełnieniowe". Szt. Gen. WP 1180/84.

Z A Ł Ą C Z N I K I

PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWIĄNIĘCIA W DOWÓDZTWIE WOJSK LOTNICZYCH /WOJSK OPK/

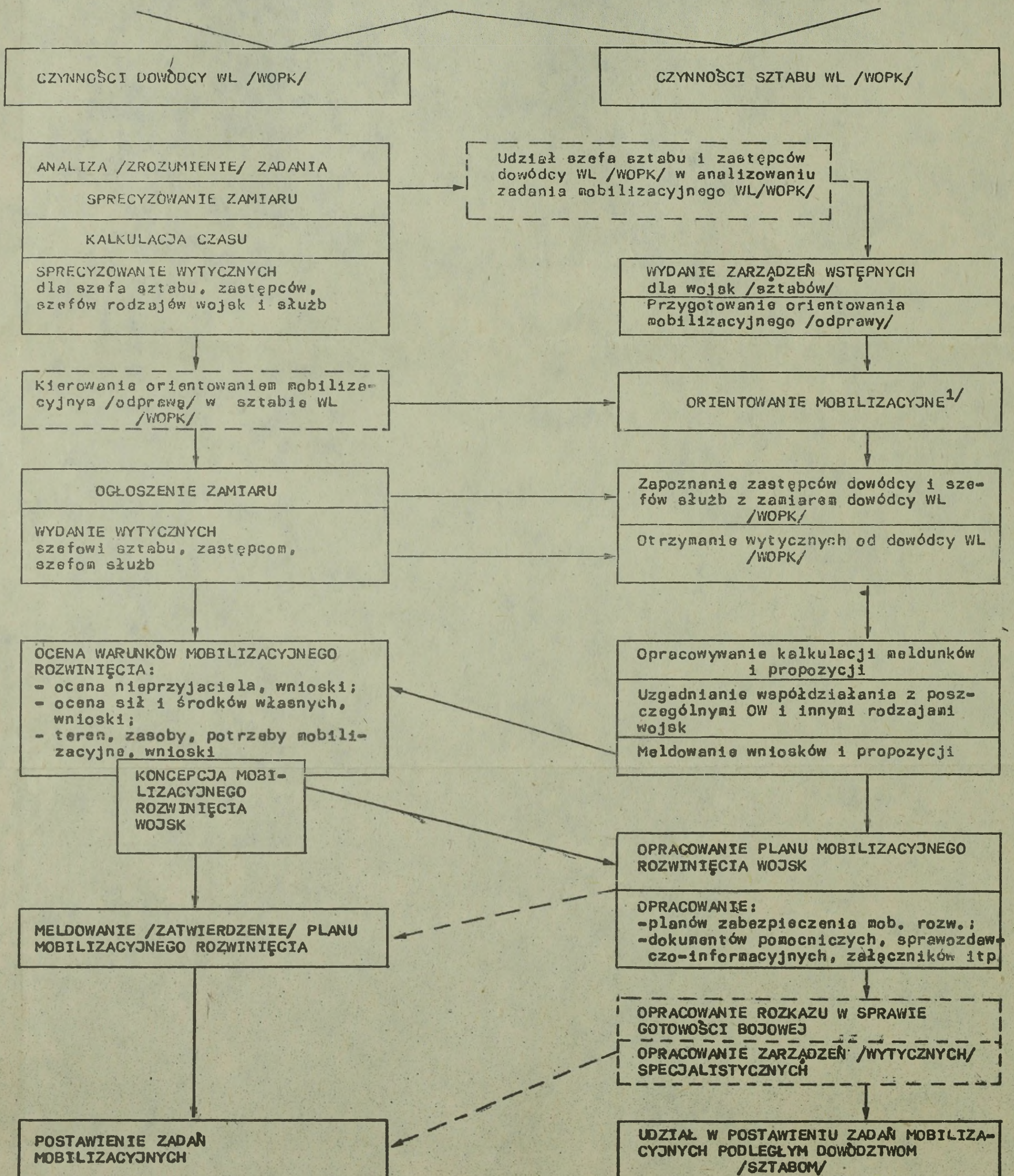
współdziałanie

decyzje

wykonanie

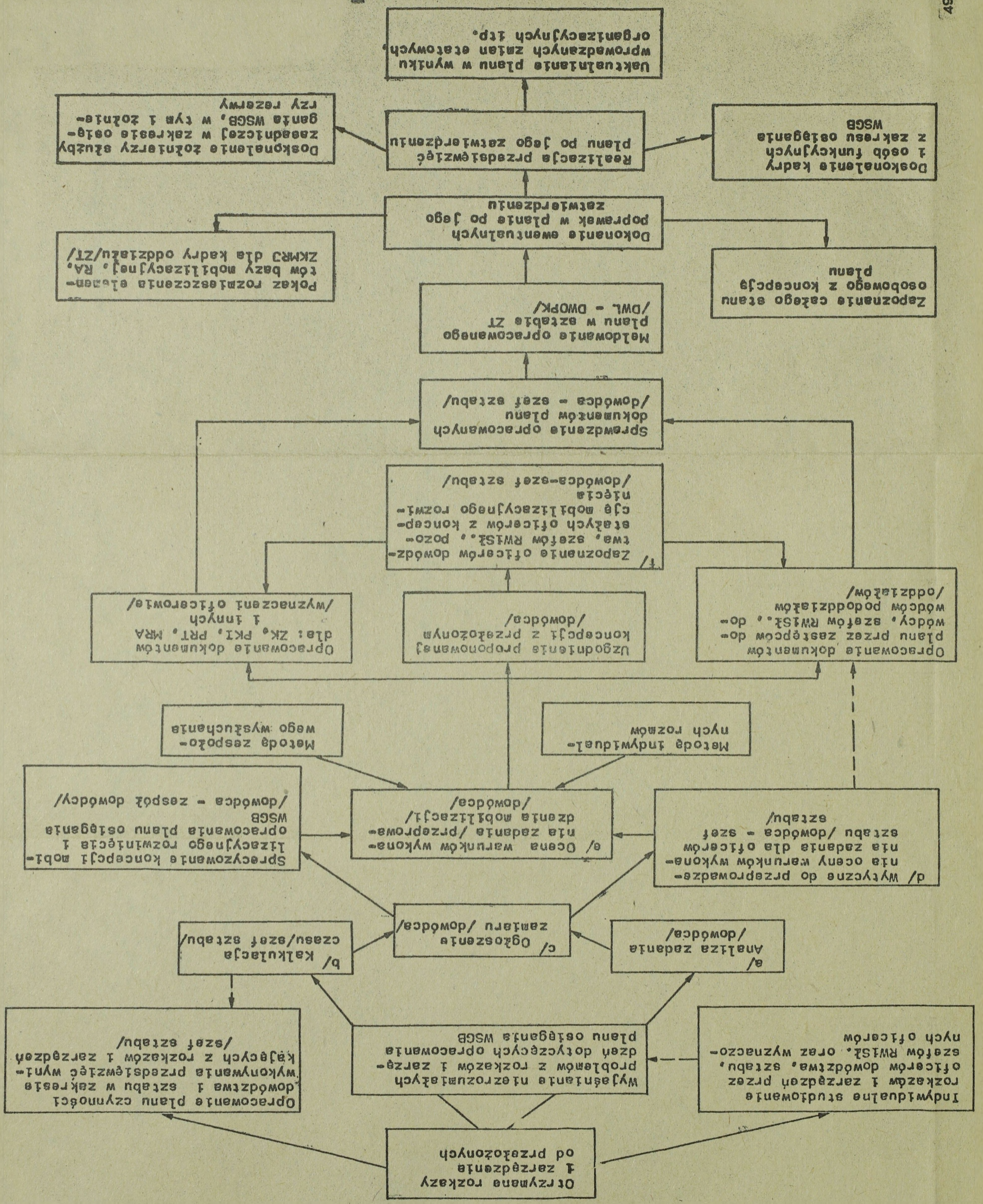
CZYNNOŚCI DOWÓDCY I SZTABU WOJSK LOTNICZYCH /WOJSK OPK/ PODCZAS PLANOWANIA MOBILIZACYJNEGO

48

1/ W czasie orientowania mobilizacyjnego /odprawa oficerów biorących udział w planowaniu mobilizacyjnym/ dowódca zapoznaje z otrzymanym zadaniem, wnioskami wynikającymi z jego analizy oraz głównymi problemami wymagającymi rozstrzygnięcia, decyzji lub wyjaśnienia.

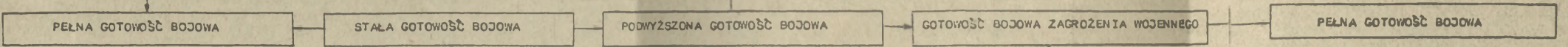
IDEOWY SCHEMAT OPERACJI PLANU OSIĄGANIA WSGB ORAZ METODY
CEGO WORAŻANIA /wariant/

1

KONCEPCJA MOBILIZACYJNEGO ROZWIŃCENIA ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO
/wariant przykładowy/

A. ZADANIA REALIZOWANE W POSZCZEGÓLNYCH STANACH GOTOWOŚCI BOJOWEJ:

ZT realizując wszystkie przedsięwzięcia stanów pośrednich powoduje całość uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych i osiąga stan PŁGB w MSD /RA/ w nakazanych terminach

ZT zachowuje zdolność do wykonania zadań mobilizacyjnych. Posiada zorganizowane i przygotowane do rozwinięcia elementy bazy mobilizacyjnej oraz utrzymuje w gotowości technicznej i użytkowej zapasy sprzętu i materiałowo-techniczne. Dysponuje do wykonania tych zadań następującymi siłami i środkami.

ZT realizuje w garnizonach ustalone w harmonogramie zadania mające na celu podniesienie w jednostkach wojskowych gotowości do przeprowadzenia mobilizacyjnego rozwinięcia w kolejnych stanach gotowości bojowej

Jednostki wojskowe rozwinięte /i rozwijane "SA"/ rozwijają elementy bazy mobilizacyjnej w MSD /RA/, powołują w trybie alarmowym brakujące do pełnych etatów uzupełnienie z rezerwy. Pozostałe jednostki powołują MRA, uruchamiają świadczenia, rozwijają elementy bazy mobilizacyjnej w MSD, RA/ i osiągnęły gotowość do wykonania zadań bojowych /rozwinęte/ lub dalszych zadań mobilizacyjnych /poza-
stałe/

Pozostałe jednostki dokonują pełnego mobilizacyjnego rozwinięcia w MSD, RA/ powodując uzupełnienie zasadnicze oraz osiągnięły stan pełnej gotowości bojowej

B. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ MOBILIZACYJNYCH:

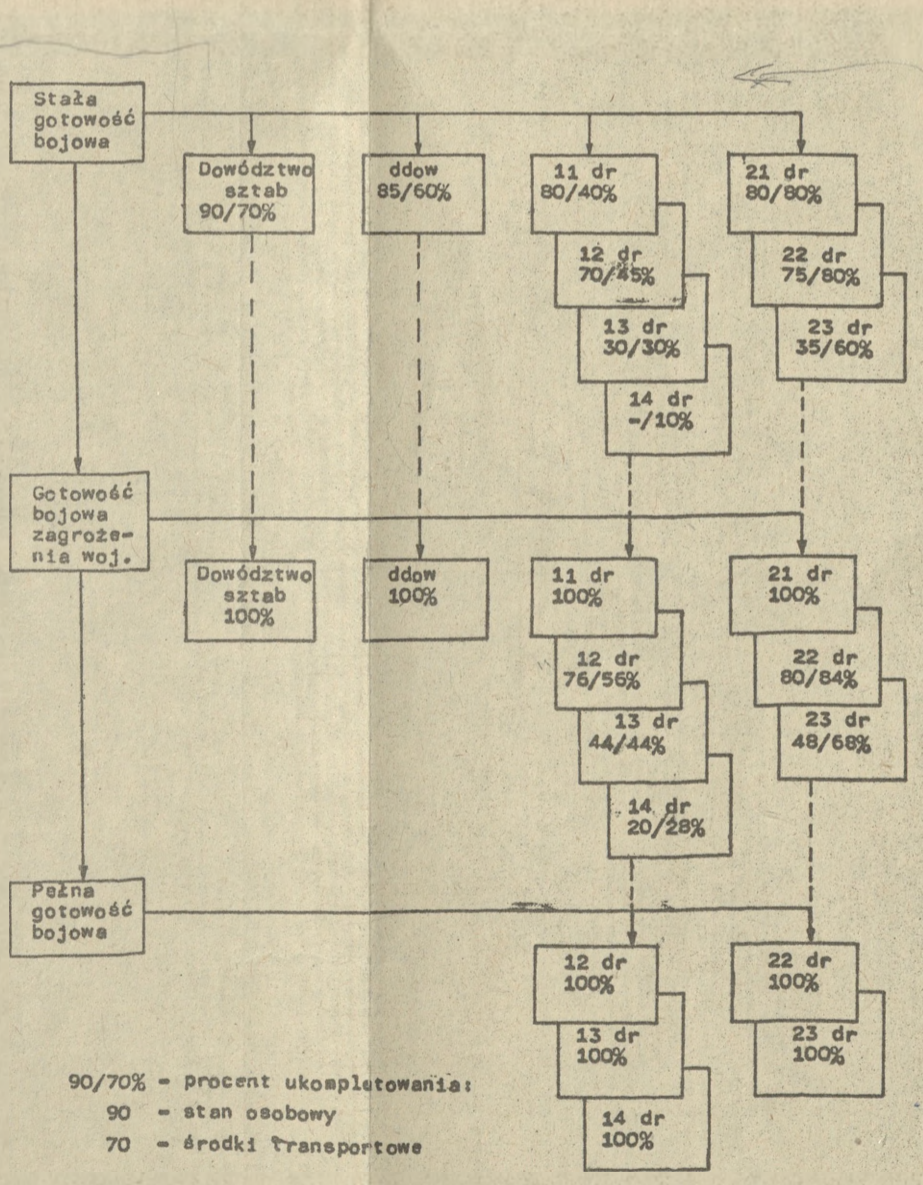
Godz.	1	2	3	4	5	6	8	10	12	14	16	18	20	24	26	28	30	42	48
1	Uroczono MAK WKU i AK j.w.																		
2																			
3																			
4																			
5																			
6																			
8																			
10																			
12																			
14																			
16																			
18																			
20																			
24																			
26																			
28																			
30																			
42																			
48																			

C. SIŁY I ŚRODKI PRZEWIDZIANE DO WYKONANIA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ:

Oddział /pododdział/	Stała gotowość boj.				Gotowość bojowa zagrożenia wojennego				OGÓŁEM			
	PŁGB/				Powołanie uzup. zasadn. do j.w. roz. oraz MRA do pozost.				Siły i środki			
	Stan ewidencyjny		Świadczenia		Stan ewidencyjny		Świadczenia		Stan ewidencyjny		Świadczenia	
	stan osob.	% ukomp.	śr. transp.	% ukomp.	stan osob.	% ukomp.	śr. transp.	% ukomp.	stan osob.	śr. transp.	stan osob.	śr. transp.
Dtwo, sztab	120	30	8	70	13	100%	3	100	133	11		
ddow.	297	85	50	60	53	100	33	100	350	83		
11 dr	280	80	30	40	70	100	45	100	350	75		
12 dr	245	70	34	45	21	76	8	56	266	42		
13 dr	105	30	22	30	49	44	11	44	24	8	178	41
14 dr	-	-	7	10	70	20	14	28	35	10	105	31
21 dr	200	80	50	80	50	100	12	100	250	62		
22 dr	187	75	50	80	13	80	2	84	200	52		
23 dr	87	35	37	60	33	48	5	68	16	18	136	42
...												
Razem:	1521	60	288	53	372	75	133	77	75	18	1968	439

UWAGA: Wielkość potrzeb świadczeń dla jednostek waha się w granicach:
- świadczeń osobistych - 7-10% w stosunku do jego potrzeb mobilizacyjnych;
- świadczeń rzeczowych /środków transportowych/ - 14-15% w stosunku do potrzeb mobilizacyjnych.

D. SPOŚÓB PRZEJŚCIA ZT ZE STRUKTURY POKOJOWEJ NA WOJENNA:

90/70% - procent ukompletowania:
90 - stan osobowy
70 - środki transportowe

SZEF SZTABU ZT
.....

Wydrukowano w 50 egz.
Egz. nr 1-50-Bibl. Nauk. DZS
Luk. ppłk Górecki
Druk. JD, dnia 25.11.1985
Druk. ASG WP nr pf-512/pf-1909/WW
Kor. AE

